

MEGIE +

7/06/2015

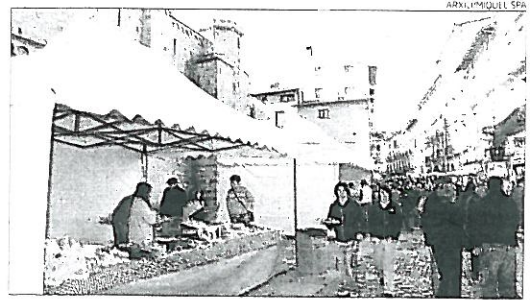
La Seu anuncia la renovació de la decoració del Mercat Medieval

REDACCIÓ | LA SEU D'URGELL

■ La Seu d'Urgell ho té tot a punt per celebrar, el cap de setmana que ve, el Mercat Medieval dels Canonges, que aquest any arriba a la catorzena edició. La cita s'ha posposat perquè no coincideixi amb altres actes a la ciutat. Així, el regidor de Promoció Econòmica, Jordi Pallarès, ha explicat que «en-

guany la celebració d'aquest mercat temàtic s'ha hagut de passar al segon cap de setmana del mes juny -en lloc, com és habitual, del primer cap de setmana- per evitar la coincidència amb la processó de Corpus, organitzada per la parròquia de Sant Or, diumenge, 7 de juny». El regidor ha remarcat que enguany el pressu-

post assoleix la xifra de 25.000 euros, que han servit per renovar la decoració medieval. Així, el nucli antic de la Seu estrenarà ambientació amb escuts, banderoles i altres elements urbans. El Mercat es complementarà amb un programa d'actes paral·lel. L'Ajuntament espera rebre al voltant de les 20.000 persones al llarg dels dos dies.

Parades del Mercat Medieval dels Canonges a la plaça dels Oms

SEGONA (AGENDA)
6/06/2015

ACTIVITATS

12.00

LA SEU D'URGELL. SALA SANT DOMÈNEC

Jornada de 'patchwork'

Segona edició d'aquesta trobada de dotze hores (de 12.00 h a 00.00 h), amb una trentena de participants aficionats a aquesta manualitat. Al final, sortejarà una peça.

REGIO 7

DISSABTE, 6 DE JUNY DEL 2015 | 17

T URGELL • SOCIETAT

La Seu organitza una jornada de dotze hores sobre patchwork a Sant Domènec

REDACCIÓ | LA SEU D'URGELL

■ L'Ajuntament de la Seu d'Urgell, en col·laboració amb la Mercèria Voraviu, ha organitzat per a avui la segona edició de la Jornada de Patchwork, una cita que aplega aficionats a aquesta manualitat tèxtil d'arreu. La jornada se celebrarà a la sala Sant Domènec de la capital alturgellenca a partir de les dotze del migdia i fins a les dotze de la nit. Els organitzadors han previst que hi participin una trentena d'aficionats i han fet una crida a què s'inscrigui tothom que hi tingui interès. Els organitzadors de la jornada han explicat que al final del dia es farà el sorteig d'una peça elaborada amb aquesta tècnica. Els diners que es recaptin es destinaran al Taller Claror, que ajuda persones amb necessitats especials de la Seu. Les dotze hores de patchwork tenen la col·laboració del taller de patchwork Va de colors de Bellver de Cerdanya i Patchwork en casa. La inscripció és gratuïta.

7/06/2015

La Seu exposa els treballs de l'Escola d'Art i fotografies del club Sedis Airam

REDACCIÓ | LA SEU D'URGELL

■ L'Escola Municipal d'Art de la Seu ha obert aquesta setmana una mostra amb els treballs que han fet els alumnes durant aquest curs. La mostra ha quedat instal·lada a la sala d'exposicions La Cuina del centre cultural Les Monges de la capital urgellenca i es mantindrà oberta fins al dia dinou d'aquest mes de les cinc de la tarda a les nou.

Aquest mateix centre cultural a la Seu exposa una mostra d'imatges del periodista local Ferran García Queralt sobre el projecte Sedis Airam. Aquesta exposició conté imatges sobre l'activitat d'aquest equip de bàsquet integrat per persones amb discapacitats. La mostra, que es diu «De capacitats i discapacitats», és un conjunt d'imatges «volen fer reflexionar sobre el que ens equipara, als uns i els altres. Volen posar èmfasi en les capacitats, en l'esperit de lluita, en l'esforç i la superació, en el treball d'un club per la igualtat malgrat les diferències. En aquests quatre mesos amb l'Airam he après de la normalitat que envolta un equip, uns joves i unes vides. De les capacitats quan només es parla de discapacitats. De la discapacitat que patim tots a l'hora de tractar-los amb normalitat», segons ha explicat el mateix autor.

FORMACIÓ

Premis per als estudiants emprenedors de l'Alt Pirineu

[LA SEU D'URGELL] La sala de la Immaculada de la Seu va acollir ahir els estudiants que han participat en el VI Concurs d'Emprenedors de l'Alt Pirineu i Aran i el III Concurs d'Iniciatives Emprenedores de la Formació Professional, que promou el col·legi La Salle i l'Associació d'Empresaris de l'Alt Urgell (AÉAU). En total s'han presentat més de 40 projectes de deu escoles de tot Catalunya i ahir es van donar a conèixer els deu primers seleccionats. En la categoria de cicle superior va destacar el projecte *Wild Live* i en cicle mitjà, *Automatic* (sistema per gestionar els habitatges a través de la domòtica), tots dos elaborats per alumnes de La Salle de la Seu.

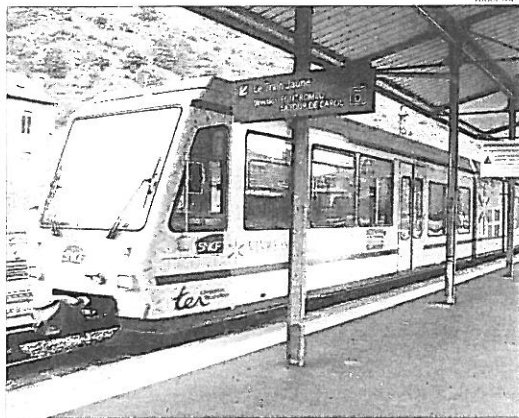
Una inversió pública de set milions salva el futur immediat del Tren Groc

► El govern regional i les administracions locals aproven una actuació que evita el tancament aquest any

M.S. | PUIGCERDA

El Tren Groc s'ha assegurat la continuïtat, si més no pels pròxims mesos. Un acord entre les administracions locals i regionals ha permès reunir una inversió de set milions d'euros per renovar la infraestructura a fi i efecte que, com a mínim, aquest equipament turístic i de transport de l'Alta Cerdanya pugui mantenir-se durant aquest any. Els gestors de la línia i les entitats locals que des de fa mesos en reclamen la millora tenen sobre la taula un projecte de recuperació que estableix una inversió de 14 milions d'euros, una inversió que podria acabar completant l'estat francès.

De moment l'acord estableix una aportació de 4,6 milions d'euros per part del govern regional del departament del Llenguadoc-Rosselló i 2,3 per part de la resta d'administracions locals. En aquest sentit, la Societat Nacional de Camins de Ferro (SNCF), propietària de la línia, manté les negociacions obertes per tal d'aconseguir els set

El Tren Groc aturat en una de les estacions de la Cerdanya

milions restants. Els responsables sindicals dels treballadors de la línia han apuntat que per ara aquesta inversió evitarà que el tram entre Font-romeu i la Tor de Querol es tanqui el pròxim mes de de-

sembre, tal com estava previst. Amb aquesta inversió, els responsables de la línia podran afrontar les despeses de gestió i iniciar el projecte de renovació de la línia, que pateix un deteriorament que en els

últims mesos ha fet saltar totes les alarmes. Aquest estat envellit de la infraestructura s'ha agreujat en els últims anys amb robatoris de material a les vies. Alguns informes sobre la renovació dels més de 60 quilòmetres de la via apunten, però, que la renovació integral de la infraestructura requereix una inversió de 200 milions d'euros. Bona part d'aquesta primera inversió ha de servir per canviar les vies en el tram més occidental de la línia, entre Font-romeu i la Tor de Querol. Això permetria el Tren Groc mantenir el servei durant l'any que ve.

A fi i efecte de mantenir viva la lluita en favor del Tren Groc, l'entitat social que el defensa va convocar una festa per a aquest dissabte a l'estació de Montlluís la Cabanassa. La jornada festiva i reivindicativa començarà a dos quarts d'onze del matí. Aquesta festa s'emmarca en el pla d'accions que la societat de l'Alta Cerdanya i Conflent ha iniciat per salvar el Tren Groc.

Trivago situa el turisme de la Cerdanya i l'Alt Urgell entre els millors dels actius

REDACCIÓ | LA SEU D'URGELL

La Diputació de Lleida s'ha felicitat que, segons ha informat, el popular comparador de preus turístics Trivago hagi situat les comarques de Lleida entre les deu millors destinacions de l'estat espanyol quant a turisme actiu. La classificació, que no es per ordre de puntuacions sinó alfabètic, estableix que els internautes de l'estat situen la demarcació de Lleida entre les deu millors per la seva varietat d'activitats. Els usuaris d'aquest portal també valoren la facilitat d'allotjament dels turistes. Així, entre les activitats que destaquen els usuaris de Trivago hi ha el rafting, el senderisme amb referències explícites a les rutes del Cinquè Llac, les Rutes als Llaços de Colomers o be Carros de Foc i al Parc Nacional d'Aiguastortes i Estany de Sant Maurici i les rutes a cavall. Trivago ha destacat les comarques de l'Alt Urgell i la Cerdanya entre les que ofereixen bones alternatives després de l'hivern.

Un centenar de feligresos d'Urgell fa el pelegrinatge al santuari de Lourdes

REDACCIÓ | LA SEU D'URGELL

Més d'un centenar de persones de la diòcesi d'Urgell han pres part els darrers dies d'un pelegrinatge al santuari de la Mare de Déu de Lourdes. Sota el lema «Lourdes, l'alegria de la Missió», l'entitat Hospitalitat de Lourdes ha organitzat l'activitat que ja ha esdevingut tradicional entre els fe-

ligresos d'Urgell. Segons ha explicat el mateix bisbat, durant l'estada a Lourdes, els pelegrins han pres part a l'acte penitencial a l'església de Santa Bernardeta així com en la missa a la gruta de les Aparicions, el viacrucis, el sant rosari i la processó de torxes. Els pelegrins urgellencs han estat acompanyats per l'arquebisbe de

la diòcesi, Joan-Enric Vives, el qual ha assistit a les mateixes activitats i ha presidit les celebracions eucarístiques. Durant els dies del pelegrinatge, els participants urgellencs en l'activitat han ajudat les persones d'edat avançada o amb problemes de discapacitats a completar també els actes religiosos.

Els veïns de la Seu voten arreglar voreres i posar més desfibril·ladors

► L'Ajuntament tanca el procés de participació per fixar el destí de 100.000 euros del pressupost

REDACCIÓ | LA SEU D'URGELL

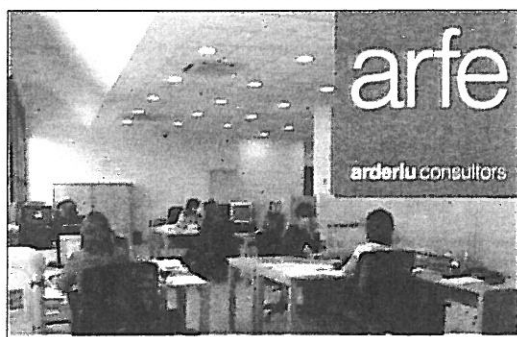
L'Ajuntament de la Seu d'Urgell ha tancat el procés participatiu per decidir el destí de 100.000 euros del pressupost municipal. El consistori ha informat quines són les cinc propostes més votades entre els veïns d'entre les 33 que es van presentar i que eren viables tècnicament. Així, els cinc projectes són la construcció del tram de vorera que falta entre el riu Segre, camí d'Alas, i el Parc de

Bombers, que rebrà una inversió de 44.087 euros; la col·locació de quatre desfibril·ladors en diferents punts de la ciutat, amb una dotació de 5.400 euros; les obres d'arranjament de la pista de bàsquet de l'escola Albert Vives, que rebrà una partida de 17.360 euros; la compra d'una gàbia trampa per a gats, una gàbia postoperatori per a femelles i material d'esterilització per 90 femelles i 60 mascles de gats rodanons pels carrers de la ciutat, amb una dotació de 4.860 euros; i la revisió dels pendents dels baixadors dels passos de vianants, que rebrà 50.000 euros del pressupost. La regidora de Participació, Anna Vives, ha apuntat el desig que «en futures edicions es

La regidora Anna Vives

vegi augmentada la participació, a mesura que la ciutadania conegui la importància que té decidir sobre el propi municipi».

Hem ampliat les oficines de Muralla del Carme, 17-23, 1r (Ed. Can Jorba) on ara hi trobarà els nostres serveis de:

- Assessoria fiscal- comptable
- Assessoria laboral
- Adm. de finques i Comunitats de Prop.
- Immobiliària

A l'oficina de Carretera de Vic, 10 els continuarem oferint el servei de:

- Bufet jurídic
- Transports i vehicles

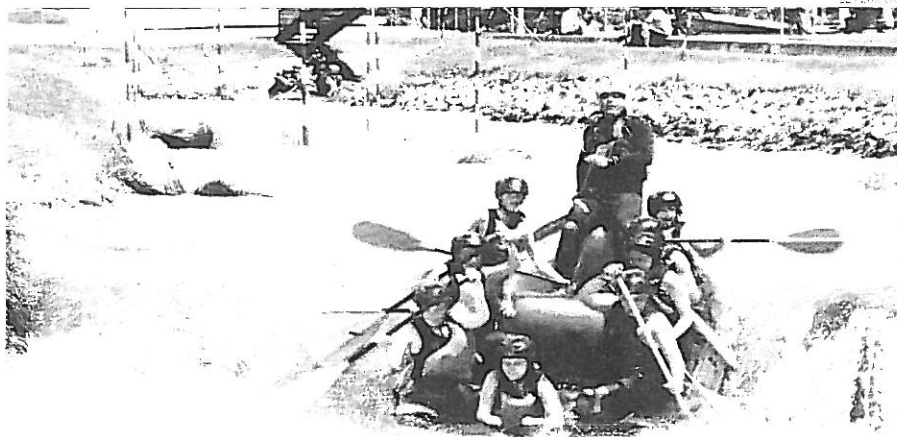
arfe arderiu consultors

Muralla del Carme, 17-23, 1r (Ed. Can Jorba) / Ctra. de Vic, 10
08241 - Manresa / Telf. 93 872 32 22 / arfe@arfe.es

DINAMITZACIÓ ECONÒMICA

L'Alt Pirineu i Aran, entre les 10 millors destinacions turístiques

Així ho indica un rànquing elaborat per l'empresa de Trivago

► Un grup de persones fent rafting pel canal olímpic del Parc del Segre a la Seu d'Urgell

EL PERIÒDIC
LEIDA
@PeriodicAND

Les comarques de l'Alt Pirineu i Aran se situen entre les 10 millors destinacions de l'estat espanyol per a la pràctica del turisme actiu, segons el rànquing elaborat per Trivago, el comparador de preus d'hotels en línia més gran del món en temps real. Així ho va destacar el Patronat de Turisme de la Diputació de Lleida, que va recordar que aquesta temporada hi haurà a la demarcació de Lleida 234 empreses del sector que oferiran una cinquantena d'activitats de terra, aigua i aire. Aquesta xifra representa un increment d'un 5% respecte a l'oferta de l'inici de la campanya 2014, quan hi havia 223 empreses, i d'un 12% respecte a la de l'any 2013.

Segons el Patronat de Turisme, el rànquing establert per Trivago ratifica el lideratge que des de fa anys

mantenen les comarques del Pirineu i les Terres de Lleida en l'oferta de turisme actiu i esports d'aventura.

La temporada 2014 es va tancar amb la contractació d'uns 625.000 serveis, una xifra que va represen-

tar un creixement d'un 5% respecte a l'any anterior. Per a aquesta nova temporada es preveu mantenir l'increment de l'activitat, amb un augment del 6% aproximadament en la contractació de serveis, la qual cosa voldria dir arribar a les 660.000 ac-

tivitats contractades de terra, d'aïre i d'aigua.

Trivago es va seleccionar les 10 millors destinacions per practicar el turisme actiu, tenint en compte tant la varietat de les activitats que s'ofereixen com la facilitat d'allotjament

per als turistes. Entre les activitats que es poden practicar a la zona destaquen, entre d'altres, el rafting, el senderisme amb referències explícites a les rutes del Cinquè Llac, les Rutes als Llaços de Colomers o de Carros de Foc, i al Parc Nacional d'Aiguestortes i Estany de Sant Maurici, així com també les rutes a cavall.

ALTERNATIVES TURÍSTIQUES / Trivago considera que el Pirineu de Lleida és conegut sobretot pels esports d'hivern, però quan el fred s'acaba i comença el desgel, destinacions com l'Alta Ribagorça, l'Alt Urgell, el Pallars Jussà, la Cerdanya, el Solsonès o la Val d'Aran ofereixen molt bones alternatives tant per a la primavera com també per a l'estiu, amb activitats de senderisme, BTT o hipica.

Tambe s'assegura que hi ha una destinació de Lleida que destaca en els esports d'aventura i és el Pallars Sobirà, probablement el millor lloc d'Espanya per practicar el rafting, entre d'altres modalitats com l'hidrospeed de riu i on els més audaços poden practicar també descensos de barrancs o salt de pont.

Comparteixen el rànquing amb Lleida les destinacions turístiques d'Astúries, Cadis, Canaries, Cantàbria, Conca, el País Basc, Osca, Galícia i Mallorca. En aquest rànquing no s'estableix una prioritat entre les 10 destinacions classificades, sinó que s'enumeren per ordre alfabètic.

El turisme actiu és un dels sectors que més ha crescut a l'estat espanyol durant la darrera dècada. ■

ENSENYAMENT

Dimarts vinent comencen les proves de selectivitat

A la Seu d'Urgell 138 estudiants hi estan convocats

JOSEP ROMERO
LA SEU D'URGELL

Dimarts vinent 138 estudiants s'examinaran de les proves de selectivitat a la Seu d'Urgell. La convocatòria s'allargarà fins al dijous a l'edifici de les Monges. Els exàmens s'iniciaran a partir de les 9 del matí, tot i que els alumnes estan convocats mig hora abans.

En total, a tota la demarcació de

Lleida hi ha 1.833 matriculats. L'any passat van ser 1.764 estudiants. Dels d'enguany, 1.569 fan la selectivitat completa en dos fases, 73 es presenten només a les matèries específiques i 186 provenen de Cicles formatius de Grau Superior.

Els 8 tribunals que es constituïran, a banda del de la Seu, pertanyen a l'Escola Politècnica Superior, a la Facultat de Dret, a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària, al Rectorat, a la Facultat de Medicina i a la Unitat Docent de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova de la Universitat de Lleida. ■

► Exàmens de selectivitat

MEDI AMBIENT

Els focs de vegetació es disparen al territori lleidatà

La sequera obliga a suspendre les cremes agrícoles

EL PERIÒDIC
LEIDA

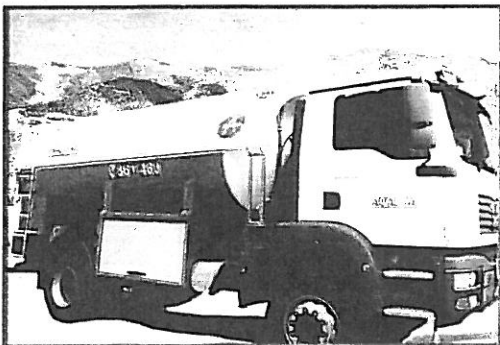
Els incendis de vegetació s'han disparat prop d'un 50% durant el mes de maig a les comarques de Lleida. Han passat de 87 l'any passat a 121 aquest 2015. Els que més s'han increment són els de vegetació agrícola i urbana mentre que els forestals es mantenen a un nivell similar.

Això es degut a la manca de plu-

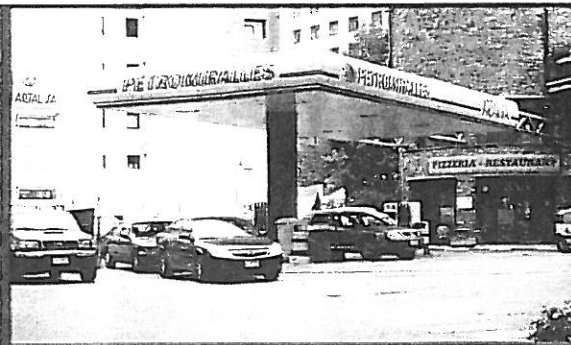
ges d'aquesta primavera, que també ha registrat unes temperatures més altes de les habituals i amb un 40% més de dies de vent.

Actualment hi ha activat el nivell 2 d'alerta del Pla Alta, fet que ha obligat a suspendre totes les autoritzacions de cremes agrícoles que s'havien concedit. Aquestes són dades que es van donar a conèixer ahir a la presentació a Lleida de la campanya forestal 2015.

Justament les altes temperatures que es registren aquests darrers dies fan que el risc d'incendis forestals també sigui molt elevat. ■

GASOIL A DOMICILI
7/7

ESTACIONS DE SERVEI
Artal 1. Av. del Fener, 13. T. 861 465
Artal 2. Ctra. d'Engolasters. T. 862 732

ARTAL SA
CARBURANTS

Av. del Fener, 13
AD700 Escaldes-Engordany

T. 861 460

AJUTS AL DESENVOLUPAMENT RURAL

Enguany el programa Leader incorpora tota la Cerdanya

La dotació econòmica se situarà als voltants dels 4,5 milions d'euros

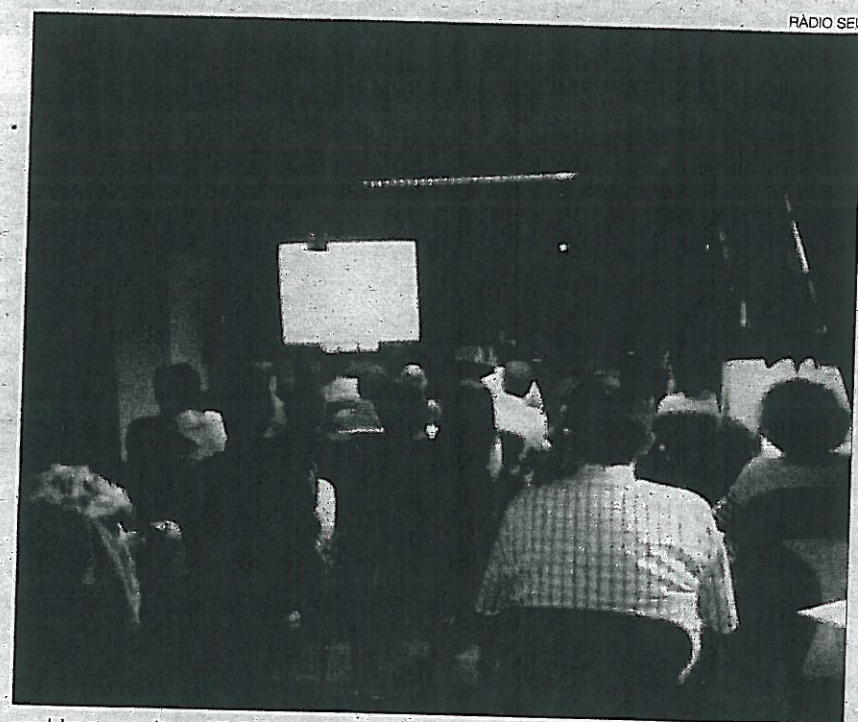
EL PERIÒDIC
LA SEU D'URGELL

@PeriodicAND

Per primera vegada tota la Cerdanya s'acollirà als programes europeus d'ajut al desenvolupament rural Leader. Aquestes subvencions tenen l'objectiu d'ajudar al desenvolupament econòmic de les zones rurals i fixar així la població al territori. La dotació econòmica per a l'Alt Urgell i Cerdanya no està definida, però es preveu que sigui similar a la dels darrers anys, en què ha estat de 4,5 milions d'euros.

El Consorci GAL Alt Urgell-Cerdanya està treballant en l'estratègia del nou Programa Leader que s'implementarà a l'Alt Urgell i la Cerdanya fins al 2020.

La novetat més important del procés d'elaboració de l'estratègia és l'organització de dues taules amb els agents del territori implicats per tal que donin la seva opinió i marquin les prioritats a tenir en compte. En les dues reunions organitzades a l'Alt Urgell i a Cerdanya, els sectors

►► Un grup de participants en el Consell Comarcal de l'Alt Urgell.

pels quals s'ha demanat més inversions han estat per al sector turístic, servei de guies i empreses d'esport d'aventura; pel sector agroalimentari; a les energies renovables; i per a les empreses de les noves tecnologies.

La gerent del Consorci Alt Urgell-

Cerdanya, Mireia Font, va assenyalar que els van demanar que es subvencionin iniciatives que ajuden a dinamitzar la zona. En aquest sentit, va afirmar que «hi ha pobles molt petits i de muntanya que volen que s'ajudi a posar en marxa un forn de pa o una botiga de comestibles».

AGRICULTURA REGS

El reg de Peramola, a l'espera d'obres de la CHE

SEGNE
7/06/2015

| PERAMOLA | La Comunitat de Regants de Peramola i Bassella no començarà la xarxa secundària que han d'assumir fins que la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre no abordi la xarxa principal. Així ho va acordar ahir l'assemblea general, a la qual van assistir més de 40 regants i que va tenir lloc a Tragó. L'única part que assumiran ara dels 970 € per hectàrea que calculen que els costarà l'obra és un 10%,

que correspon als treballs per tancar els hidrants de la xarxa. El secretari de la comunitat, Joan Puig, va explicar que la part del reg que està executant la Generalitat, que correspon a la xarxa secundària, "acabarà en dos setmanes i per finalitzar-la és necessari que nosaltres ens fem càrrec del tancament d'aquestes canonades". Els regants reclamen una reduïda de la tarifa de la llum, informa **C.Sans**.

Pirineus

Pallars Jussà

Tremp divulga la geologia amb una mostra fotogràfica al carrer

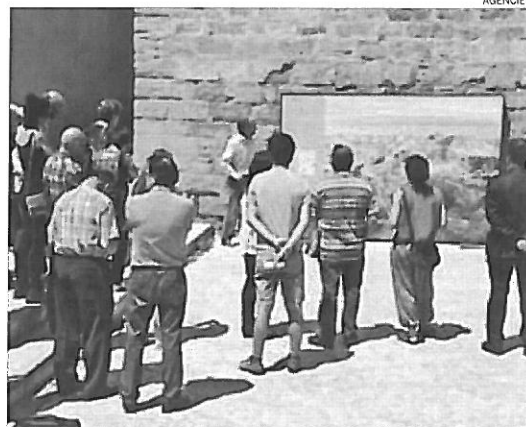
L'exposició és una iniciativa en el marc de la candidatura del Projecte Geoparc

Agències
TREMP

Els carrers de Tremp compten des d'aquesta setmana passada amb l'exposició *On les pedres parlen...*, formada per nou fotografies de gran format acompanyades d'un breu text explicatiu i amb una ubicació al mapa del lloc on han estat preses.

Es tracta d'imatges sobre geologia amb l'objectiu d'acostar les ciències de la terra a la població. La mostra vol donar a conèixer la candidatura del Projecte Geoparc Conca de Tremp-Montsec i revaloritzar i reconèixer la riquesa paisatgística i l'interès que desperta en la comunitat científica la zona de la conca de Tremp i el Montsec, i d'aquesta manera contribuir al desenvolupament local sostenible. Les imatges són d'autors locals amb l'assessorament de l'Institut de Desenvolupament de l'Alt Pirineu i Aran (Idapa).

L'exposició *On les pedres parlen...* és un projecte de l'Ajuntament de Tremp, l'Ida-

Un moment de la inauguració de l'exposició 'On les pedres parlen...'

pa i l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC). La mostra està ubicada a la plaça de la Creu de Tremp i va acompanyada d'un tríptic explicatiu complementari on figura més informació de cada imatge i una ruta enllaçada per conèixer de més a prop el territori.

Víctor Orrit, alcalde en funcions de l'Ajuntament de

Tremp, ha explicat que "es vol convertir un valor científic en un valor de dinamització territorial", en clara referència a la geologia. Orrit ha destacat que amb accions més didàctiques com aquesta mostra es pretén que la gent no vegi la geologia com un "inconvenient i que l'aprengui a entendre i estimar".

Tradicions

La festa de les falles dóna la benvinguda a l'estiu

Redacció
ANDORRA LA VELLA

Com és tradició en aquestes dates, diverses poblacions del Pirineu de Lleida ja ho tenen tot a punt per celebrar la festa de les falles, un ritual col·lectiu d'arrels mil·lenàries que arriba al seu punt àlgid la màgica nit de Sant Joan convertit en un important atractiu turístic.

La campanya de falles a l'Alt Ribagorça s'iniciarà el 13 de juny a Durro. La festa del foc continuarà amb la baixada de falles a Senet (dia 20); Boí, Casós, el Pont de Suert i Vilaller (als quatre llocs, la vigília de Sant Joan); Barruera (dia 27); Erill la Vall (10 de juliol), Taüll (17 de juliol) i Llesp (25 de juliol). En tots els casos els joves encenen les falles -trunks resinosos d'uns dos metres de llargària- en un indret elevat de la muntanya visible des del poble i, de les 22.30 a les 23 hores, comencen a córrer o baixar les falles, guiats pel fadrí major o cap de colla, fins que arriben a la plaça del poble, on són rebuts amb música i el toc de les campanes. Amb les falles mig consumides, es fa una gran foguera

i es ballen danses tradicionals.

Al Pallars Jussà, el 17 de juny se celebra a la Poble de Segur la baixada de falles en honor a la Verge de Ribera. Els fallaires enfilen cap a la carena de Santa Magdalena, on passen l'estona compartint històries i tonades. Després baixen en processó amb torxes enceses des de la muntanya de Santa Magdalena.

Al Pallars Sobirà, la nit de Sant Joan s'hi celebren les Falles d'Isil, reconegudes com a festa patrimonial d'interès nacional, i les d'Alins -des de l'ermita de Sant Quir-. La nit del 4 de juliol té lloc la baixada de torxes d'Alòs. A Isil, durant una hora hi té lloc la baixada de falles encenes en un descens des del cim del Faro.

La Crema deth Haro se celebra a Les, a la Vall d'Aran, la vigília de Sant Joan. A la plaça de la vila es crema un tronc d'abet d'uns dotze metres d'alçada plantat l'any anterior i al seu voltant es ballen danses araneses. El dia 29 de juny té lloc la Quilhada deth Haro, que es cremarà el 2016. També el dia 23 se celebra a Arties la crema del Taro, que es beneeix i s'arrossega per tot el poble.

Espectacles

Es busquen actors i artistes per a una nova versió de 'Cercamón'

Redacció
LA SEU D'URGELL

Amb vista als assajos de l'espectacle *Cercamón*, que s'iniciaran el pròxim 17 de juny, s'ha obert el termini per a la selecció de les persones que hi intervindran, segons va informar el Consell Comarcal de l'Alt Urgell en un comunicat, en què assenya-

la que enguany es necessiten no només actors i actrius, sinó també músics, ballarins, mags, malabaristes i acrobates, tots ells amateurs, amb l'objectiu de cobrir les diverses arts escèniques que convergien en el cabaret dels anys trenta del segle passat. Els interessats poden inscriure-s'hi fins dilluns vi-

nent al Consell Comarcal.

Després de dos anys consecutius a les ruïnes de Costoja, *Cercamón* tornarà a Vilamitjana, amb dues úniques representacions, els dies 21 i 22 d'agost. La direcció recau novament en Alfons Casal i de la producció de l'espectacle se'n responsabilitza el grup Estrípagets Teatre.

Pallars Sobirà

Tècnics avaluen els danys a l'estació de Tavascan

Agències
LLADORRE

Un grup de tècnics especialitzats estan planificant quin protocol d'actuació s'ha de fer per reparar la pila malmesa per una allau a l'estació d'esquí de Tavascan. Tècnics del departament de Territori i Sostenibilitat i de l'empresa responsable de les pilones del

telecadira han visitat la pila malmesa per poder avaluar en profunditat els danys i començar, com més aviat millor, els treballs de reparació. L'Ajuntament de Lladore, gestor de l'estació, ha demanat suport a diverses institucions públiques per poder fer front a aquestes despeses extraordinàries.

GUIA DE SERVEIS		DIRECTBUS							
SORTIDES		dia	dia	dia	dia	dia	dia	dia	dia
Aeroport BCN T1 planta 0		07:30	11:00	13:00	15:00	17:30	20:00	23:00	
Aeroport BCN T2 planta 0		07:45	11:15	13:15	15:15	17:45	20:15	23:15	
Barcelona (estació de Sants)		06:15	08:15	11:45	13:45	15:45	18:15	20:45	23:45
SORTIDES		dia	dia	dia	dia	dia	dia	dia	dia
Andorra		06:15	08:15	11:15	13:15	15:15	18:15	20:15	22:15

ANDORRA
BARCELONA + AEROPORT
RESERVES
80 51 51
www.andorradirectbus.es

Anuncia't
en aquest espai
808 888 BONDIA

Cultura

Història

L'art del contraban, segons NGS

La primera visita de National Geographic Society, el 1918, es va fixar exclusivament en el tràfic il·legal de tabac

Redacció
ANDORRA LA VELLA

Vuitanta pessetes. Aquesta era la quantitat que s'embutxacaven els paquetaires que feien el contraban de tabac cap a França. Com a mínim, quan el periodista nord-americà Herbert Corey (Toledo, Ohio, 1872 - Washington, 1954) es va deixar caure per aquí dalt. Devia ser la primavera o l'estiu del 1917, perquè el relat del seu periple —molt indicativament titulat *Una república única, on el contraban és una indústria*— es va publicar el març del 1918 a National Geographic Society, en la primera de les quatre escapades andorranes de la revista. Al Museu del Tabac lauredià —no deixa de ser una estúpida ironia— en poden llegir el reportatge sencer, gràcies a l'exposició *National Geographic: 125 anys*.

Corey, corresponsal a la Primera Guerra Mundial, les devia haver vist de tots colors. Així que es va plantar al nostre racó de món atret per les fortes emocions que augurava aquella, segons ell, "fel·liç i minúscula república pirinenca que intenta deixar enrere les tradicions medievals i guanyar-se honorablement la vida amb el contraban: un no es topa cada dia amb un Estat contrabandista...". L'home havia vingut pels contrabandistes, i això és el que va trobar. De fet —i com els devia passar als periodistes del *Sense ficció* que TV3 acaba de dedicar carinyosament a la Seu— es diria que Corey només té ulls per a l'*smuggling*. Tot just arribat a Sant Julià —des de la Seu: imaginatiu com n'hi ha pocs, diu que les mesures són "un forn de pedra on els dies de mercat es prepara escudella per als viatgers", i al·lucina amb una botiga de botes de vi— s'hi topa la plaça "plena" d'homes i de mules: una expedició a punt de sortir.

Li falta temps per anotar els detalls: cada paquetaire rep 80 pessetes per viatge, que es queden en 20... "si pel camí es veuen obligats a abandonar el fardo". Contratemps raríssim perquè aquí tothom hi suca, indosos els gendarmes francesos: segons Corey, els duaners s'embutxaquen deu dòlars per cada mula que deixen passar. El negoci és rodó: un paquet que a Andorra surt per 20

"Andorra la Vella i, al fons, Escaldes, el principal poble de la vall", diu el peu de foto; a la dreta, "nens de la República d'Andorra, Espanya".

JOSE B. ALEMANY / NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY

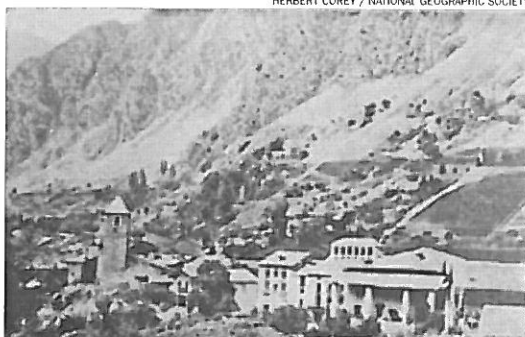

NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY

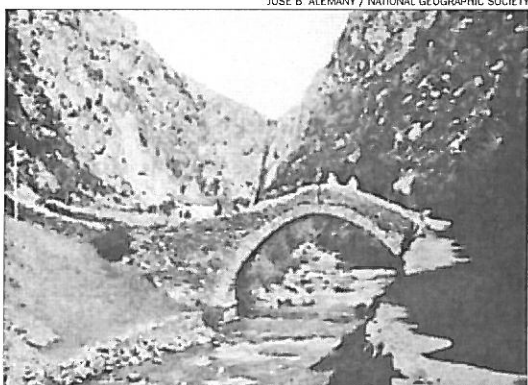

"Canillo, la localitat més septentrional d'Andorra: totes les cases estan construïdes amb pedra"; "La capital, amb les feixes que pengen sobre la ciutat".

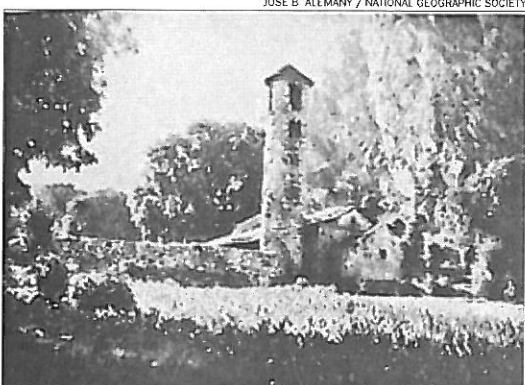
JOSE B. ALEMANY / NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY

HERBERT COREY / NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY

Pont i "canyó" de Sant Antoni i església "bizantina" de Santa Coloma; completen la desena de fotografies dues vistes de la plaça Benlloch i la porta de la Casa de la Vall.

JOSE B. ALEMANY / NATIONAL GEOGRAPHIC SOCIETY

cèntims, a França es ven per 80. I tot, assegura, gràcies a la guerra, una mina d'or: "Si dura un altre any, em retiro", diu que li confessa un gendarme.

El nostre periodista no dissimula l'admiració davant l'astúcia —i el cinisme— amb què aquells humils muntanyencs converteixen el que a Connecticut, diu, no passaria de tabac de segona —i encara gràcies— en honorables i lu-

cratius cigars havans: "L'espantós tabac del país és classificat segons el gust dels clients potencials com si provingués de les Canàries, de Carolina, de Virgínia o de Gibraltar", es meravella. Tanta atenció dedica al contraban, que se li acaba l'espai i s'adona que quasi no ha dit res del país. Així que posa la directa i engega quatre vaguetats sobre Carlemany, Carles el Calb, el Consell General i l'Armari de

les Sis Claus i es queda tranquil·líssim. Amb tan sols dues pinzellades de color: els "trabucs" de la londinenca casa Tower de l'època del rei Jordi I —posem que el primer terç del XVIII— que gasten els homes del país, i l'esmorzar de forquilla que endrapa a Sant Julià: una truita de riu raquítica, unes llesques de pa torrat i un cafè "dubtós": una pesseta. I si a la Seu havia al·lucinat amb les

bótes, aquí ho fa amb el porró i el "matamosques de corda"—sensacional artefacte— que regna al menjador la fonda. Qui sap si cal Cisquet. Llàstima que Corey no fes més vida social, perquè la cosa prometia. Però l'home només va tenir ulls per al contraban. Com Lawrence Fernsworth, el segon explorador de l'NGS que vindrà per aquí, el 1933. Però això els ho explicarem un altre dia.

LA MADRID

6/05/2015

potestad, tutela, guarda o aco- varios meses del curso 2010/11 la condena.

Los abogados exigen a la juez y al fiscal de la Seu que retiren sus acusaciones sobre "sobornos"

Se trata de unas manifestaciones efectuadas en un documental de TV3 sobre el contrabando de tabaco

Lleida REDACCIÓN

El Col·legi d'Advocats de Lleida emitió ayer un comunicado para rechazar algunas de las manifestaciones efectuadas en el documental *Sense ficció: Contraban*, que emitió TV3 el pasado martes. Esta manifestaciones apuntaban que se habían producido presuntamente intentos de soborno por parte de los abogados en algunos casos de contrabando de tabaco.

En dicho comunicado, el presidente del Col·legi d'Advocats, Jordi Albareda, asegura "que el conjunto de la abogacía de Lleida desarrolla su tarea profesional en el más estricto respeto a la Ley, la ética y la deontología".

Además, Albareda añade que "rechazamos las manifestaciones hechas por la juez decana de

FOTO: / Jordi Albareda

la Seu y por el fiscal de la misma ciudad, en cuanto atribuyen al colectivo de abogados unas conductas que, de ser ciertas, po-

drían ser constitutivas de un delito de soborno". Por último, el comunicado recuerda que el Ministerio Fiscal tiene la obligación de perseguir los delitos de los que tenga conocimiento y, por ello, emplaza al fiscal y a la juez a que tomen medidas si entienden que se han dado actuaciones que podrían ser constitutivas de ilícito penal y si no que se retracten públicamente de las afirmaciones efectuadas, que aseguran son "calumniosas y muy alejadas de la realidad".

El documental de TV3 *Contraban* ya generó polémica el martes y el miércoles entre los ciudadanos de la Seu porque se presentaba a esta ciudad como si el contrabando fuera una actividad normal y cotidiana que practicara buena parte de la población.

8 DE JUNY DEL 2015

L'ENTREVISTA DE LA CONTRA

ANTONIO VINSEIRO

AGENT DE VIATGES

Amb 14 anys va realitzar les primeres excursions com a guia descobrint la seva passió pel món del turisme

JOSEP ROMERO

@PeriodicAND

Va néixer l'any 1961 a la província de Lleó. Quan tenia 2 anys els seus pares van emigrar al Pirineu per cercar nous horitzons. Amb 10 anys, el seu pare va comprar el primer autocar i així li va marcar la resta de la seva vida. Incorporat a l'empresa familiar, treballa al costat dels seus germans, Josep Lluís, Jesus i Dani. Tots plegats, amb els valuosos consells del pare, piloten la consolidació i expansió del grup Regina que avui en dia transporta més de 200.000 passatgers l'any, amb més de tres milions de quilòmetres recorreguts pels seus vehicles. Enguany van endegar el projecte de portar els primers vols xarter a l'aeroport Andorra-La Seu, que seran una realitat el proper 18 de juliol.

—Quina és la seva afició preferida?

—Viajar ja que soc un apassionat de gaudir-me'n, tant països llunyans com petits paradisos propers que de vegades són tan a prop que ens n'oblidem de gaudir-ne.

—Què li agrada més d'Andorra?

—La seva gent, és un país que, tot i ser emigrant estranger, m'ha obert les seves portes, i m'ha permès continuar amb una activitat que m'apassiona, fent-me sentir realment a casa.

—I el què menys?

—L'aïllament geogràfic del país que, en ocasions, fa molt difícil engegar projectes per la dificultat de les comunicacions i la llunyania als centres potencials de negoci.

—Quin és el seu racó preferit del país?

—Soc un enamorat del romànic del Pirineu i, per tant, el Principat és un lloc per gaudir a cada racó. De totes formes si hagués de triar un possible, em decanto per Sant Joan de Caselles.

—Acostuma a reciclar?

—Sí, tant a casa com a la feina. La meua dona, la Tere, és una persona molt conscienciada amb el reciclatge, i si m'equivoco de cubell d'escombraries, ella s'en carrega de corregir-me.

«La mort és per a mi el que dóna sentit a la vida»

—Està d'acord amb pagar l'IRPF?

—Tota la vida es paga a Espanya, per la qual cosa ho considero normal, com a forma de finançament per poder gaudir de serveis públics de qualitat.

—Li satisfà el model sanitari?

—Afortunadament no l'he fet servir sovint però, en general, no crec que sigui dolent.

—Comprar a Andorra és barat?

—El tòpic diu que cada dia menys, però Andorra té d'altres atractius tant o més interessants, de fet, la gent ens visita cada dia més per gaudir del país, i de la seva riquesa cultural i natural existent.

—L'interessa la política?

—No massa, crec que els polítics són un mal "necessari" donat que algú ha

de portar el comandament de les institucions, i és molt millor que siguin els que triem entre tots, perquè així els podem exigir resultats.

—Se sent inquiet sense el mòbil?

—Totalment, en el dia a dia és molt difícil romandre incommutat, en la societat en que vivim, és pràcticament una part més del cos, tot i que, quan marxo de vacances, l'aparell i truco un cop al dia només per anar a dormir tranquil.

—Quin és el seu programa de TV favorit?

—A més a més dels partits i notícies sobre el nostre estimat Barça, m'agraden molt dos canals temàtics que són el Viarar i el canal Historia, perquè hi emeten reportatges força interessants.

—Té por a la mort?

—Més que por respecte ja que per mi la mort és el que dóna sentit a la vida, si no hi hagués un final, no ens marcaríem metes i, per tant, no les assoliríem.

—Crec que després hi ha alguna cosa?

—En tot cas, espero que sigui pau i relax, perquè la vida actual ja és prou estressada, i ens toca de correr prou.

—Practica algun esport?

—Molt poc, tot just alguna vegada jugar a padel amb els amics.

—Intenta estalviar?

—El pare ens ho va inculcar de petits, i vist com van les coses, intento algun complement a la jubilació, que crec que no serà massa substancial. ■

NOMS PROPIS

Montserrat Nazzaro ADA

Novament l'Associació de Dones ha obtingut una bona resposta en la cinquena edició de la cursa de la dona. 800 corredores es van donar cita ahir.

Teresa Cairat Escriptora

La biografia de Francesc Cairat ha tingut una molt bona acollida en els últims mesos. Teresa Cairat reconeix que una biografia més metòdica suposaria una gran feina.

PRAT DEL ROURE

MENÚ DIARI CUINA CASOLANA

LABORABLES · 10,50 €

FESTIUS · 16 €

Inclou aigua i vi de la casa IGI inclòs

Complex Prat del Roure
C. Esteve Albert s/n · Escaldes-Engordany
T. 845 777
pratdelroure@andorra.ad
www.pratdelroure.com

Reunió de voluntaris

Centre de congressos d'Ordino

dimecres 10 de juny
20.30 hores

Comença l'aventura

25-28 juny 2015

Organització:
cims
magics

Apunta't de voluntari a l'apartat Voluntaris-Inscripció de la web

www.andorraultratrail.org

REPORTATGE ART

Art víctima de l'oblit

El museu a l'aire lliure de Rocaviva, a Lles de Cerdanya, amb més de 600 roques granítiques esculpides, està en situació d'abandó per un litigi familiar || L'escultor Climent Olm ha cedit les obres més grans a la Generalitat i està en procés de fer el mateix amb les petites a la Seu

CYNTHIA SANS

LES | Rocaviva, un museu a l'aire lliure situat al bosc, a un quilòmetre de Mussa, a Lles de Cerdanya, ha sigut objecte d'actes vandàlics durant mesos. L'espai és un *labyrinth magic* en el qual l'artista Climent Olm havia es-

culpit més de 600 roques granítiques de diferents mesures i ara està en una situació d'abandó per culpa d'un litigi familiar per la propietat de la finca.

A les escultures predominen les cares, les figures abstractes, els símbols i els ulls que miren

en totes les direccions provant de comunicar-se amb l'entorn. Algunes d'aquestes han estat tombades i en d'altres s'han destrossat els missatges que l'artista va esculpir.

L'escultor, de 64 anys, havia viscut durant els últims 27 anys

com un eremita a la muntanya al costat de les seues escultures, que a poc a poc havia anat treballant i s'havia convertit en un museu en plena naturalesa, un espai inèdit a Catalunya.

Olm havia concebut Rocaviva com una xarxa de senders, a

1.300 metres d'altitud, on els visitants, que ell mateix guiava, anaven descobrint obres d'art, impregnades de missatges que ell descriu com "espirituals, d'humanisme, ecologisme i llibertat".

Per finançar el manteniment i la seua activitat, que ha quedat inacabada, demanava una col·laboració de 7 euros. Aquestes obres han estat declarades com a béns d'interès cultural pels consells comarcals de l'Alt Urgell i de la Cerdanya. Però dos anys després de començar amb les visites per donar a conèixer la seua obra, Olm es va veure obligat a abandonar el lloc.

Ara, ha cedit totes les escultures de dimensions més grans a la Generalitat, i les de menor mida, algunes de les quals les ha traslladat fins a la Seu, estan en procés de cessió a l'ajuntament de la ciutat.

El regidor de cultura en funcions, Jordi Martín, destaca el "gran valor" de l'obra i el qualifica com "un patrimoni important que volem difondre". Olm, per la seua banda, explica que la seua voluntat ara és la de "continuar promocionant Rocaviva des de la meua nova casa, a la Seu, a través de les xarxes socials i amb publicacions."

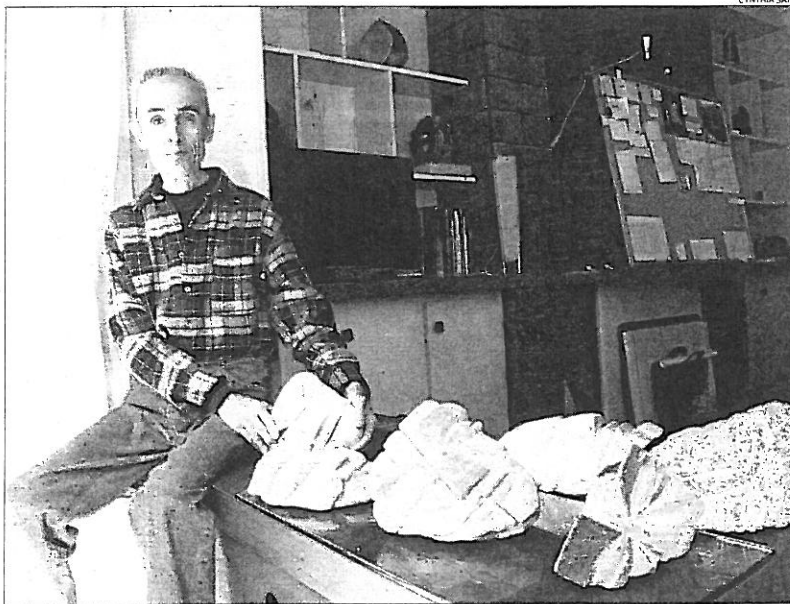
És en aquest sentit que ha creat el bloc *rocaviva-labyrinthmagic.blogspot.com*, en el qual ell mateix diu que "ara Rocaviva està obert tot el dia de la setmana i ja no fa falta demanar cita per visitar-lo".

L'artista utilitza les roques per convertir-les en obres d'art amb missatge.

Una de les roques esculpides per Climent Olm.

L'artista, amb algunes de les seues creacions, roques en mida reduïda.

BÀSQUET LLIGA FEMENINA

Pié, el relleu d'Ortega al Cadí la Seu

Ja va dirigir l'equip en la primera etapa en la màxima categoria || Formava part de l'estructura tècnica del club

J.C.M.C.

LLEIDA | Joan Carles Pié serà l'entrenador del Cadí la Seu la pròxima temporada. Després de la inesperada marxa de Miguel Ángel Ortega al Girona, el club urgellenc s'ha mogut ràpid per trobar un relleu i no ha hagut d'anar gaire lluny, perquè el tenia a casa.

Pié, nascut al Masnou però resident a la Seu d'Urgell des de fa uns anys, formava part de l'estructura tècnica del club i la passada temporada va entrenar el senior masculí, el Sedis Hidrolog, que va concloure la competició a Copa Catalunya en cinquena posició. Per a Joan Carles Pié suposa el retorn a l'equip femení, que ja va dirigir en les seues dos primeres temporades a la Lliga Femenina, entre els anys 2001 i 2003, quan el va classificar per primera vegada per al play-off al títol.

"Ha plogut una mica des d'aleshores i la veritat és que tenia ganes de tornar al món professional", explicava ahir a SEGRE. "La veritat és que no em

va costar gens decidir-me. És una bona oportunitat que agafo amb moltes ganes. Conec bé la filosofia del club i m'agrada la seua aposta per la gent jove i la feina que s'ha fet en els últims anys", afegia.

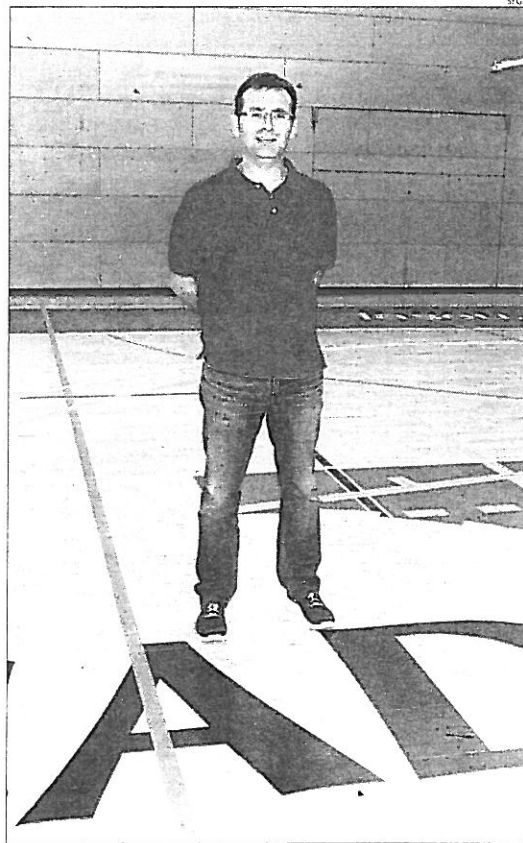
L'entrenador barceloní també ha dirigit l'Andorra entre el 2007 i el 2010. L'actual equip

RETORN AMB GANES

Assegura que "tenia ganes de tornar al bàsquet professional i aquesta és una gran oportunitat"

d'ACB el va ascendir a LEB Plata. També va dirigir el Júnior del FC Barcelona en la temporada 2011-12, disputant amb ells l'Eurolliga Júnior i va formar part del cos tècnic del Barça femení.

Com a seleccionador català de categories inferiors va aconseguir diversos campionats d'Espanya i també ha format part de

Joan Carles Pié, al Palau d'Esports de la Seu d'Urgell.

diverses seleccions de base espanyoles. Després de la bona temporada que va fer l'equip la passada temporada, no vol marcar-se ara objectius. "El primer és que l'equip quedi ben reforçat i aconseguim ser competitiu", va afegir. El club té previst presentar-lo durant la pròxima setmana.

Pel que fa a la plantilla per a

aquesta pròxima temporada, l'entitat urgellenca ja té assegurada la continuïtat de Tània Pérez i Georgina Bahi, i ja ha fet dos fitxatges, el de Tamara Abalde i el de Belén Arrojo. Igualment ha arribat a un acord per renovar Laura Gil i la belga Hind Ben Abdelkader, pendent que els seus respectius agents envii els contractes firmats.

HOQUEI

El Llista organitza avui la 15 Festa Joan Petit a Lleida

LLEIDA | El pavelló Onze de Setembre de Lleida acollirà avui, durant tot el dia, la quinzena Festa Torneig Joan Petit d'hoquei, que celebra anualment la Fundació Amics Joan Petit en favor dels nens amb càncer. La festa recala avui a Lleida sota l'organització del CE Lleida Llista Blava.

Prop de 40 equips, formats per nens d'entre 3 i 5 anys, competiran durant tota la jornada, en una edició que té com a padri Bojan Krkic. Nombrosos activitats paral·leles completen una jornada que ja va recalar a Mollerussa el 2005 i a la Seu d'Urgell el 2012.

Kilian Jornet correrà l'Ultra Pirineu 2015

LLEIDA | L'atleta lleidatà Kilian Jornet participarà, del 18 al 20 de setembre, en l'Ultra Pirineu 2015, una cursa de muntanya d'ultradistància pertanyent a la Copa del Món de Skyrunning.

El CB Lleida, al campionat català

LLEIDA | Els equips del CB Lleida, Unicars Ponent (Mini) i Il Duomo (Preinfantil), tots dos campions territorials, disputen aquest cap de setmana el campionat de Catalunya de la seua categoria a la Seu d'Urgell i Llança, respectivament.

Joan Lladós, a l'europeu de supermotard

POZNAN | El pilot d'Alcoletge Joan Lladós disputa aquest cap de setmana la quarta prova del Campionat d'Europa de Supermotard, al circuit polonès de Poznan.

Sícoris Club i Patricia, a la Copa Catalana

LLEIDA | Els clubs lleidatans Sícoris Club, amb un conjunt benjamí, i Club Patricia, amb dos conjunts infantils, participaran demà en la segona fase de la Copa Catalana Primavera a Tarragona.

La sisena Transpyr reuneix uns 400 ciclistes

BARCELONA | La sisena edició de la Transpyr compta amb 360 inscrits de 25 països. La travessia del Pirineu, que sortirà el 28 de juny de Roses amb destinació a Hondarribia, passarà per la Seu d'Urgell i el Pont de Suert.

AUTOMOBILISME

Mollerussa acull des d'avui l'Estatat d'autocròs

MOLLERUSSA | Amb la participació de prop de 80 pilots es disputa avui i demà al Circuit de la Serra, a Mollerussa, el XXI-II Campionat d'Espanya i de Catalunya d'autocròs, que organitza l'Escuderia Mollerussa amb la col·laboració de l'ajuntament de la capital del Pla.

La competició s'inicia avui amb les corresponents verificacions tècniques i la sessió d'entrenaments, i demà es disputaran les proves classificatòries.

La competició consta de dos modalitats, l'Off-Road Series i la Júnior Cros, en la qual prendran part 8 pilots d'entre 13 i 17 anys. L'Escuderia Mollerussa estarà representada amb deu pilots en diferents categories.

Final de curs dels equips de base del Força Lleida ■ Els equips de base del Força Lleida van celebrar ahir la festa final de temporada, en un acte al qual van anar també els pares dels jugadors i els esponsors, EKKE i Enèresi. Per amenitzar la tarda, el club va preparar per als petits diversos jocs, activitats, circuits i diferents competicions, finalitzant l'acte amb coca i xocolata per a tots. El club ja prepara ara diferents campus per a aquest estiu.

BALONCESTO → Liga Femenina

El Cadí elige a Joan Carles Pié

El club reacciona rápido a la baja de Ortega y ya tiene técnico

La directiva del Cadí la Seu ha reaccionado con rapidez y ayer anunció a Joan Carles Pié como nuevo entrenador justo un día después de que Miguel Ángel Ortega anunciara su fichaje por el Girona.

La Seu d'Urgell REDACCIÓN

El Cadí la Seu ha reaccionado rápido a la baja de Miguel Ángel Ortega y ayer anunció a su sustituto, que será Joan Carles Pié.

El técnico, integrado en la estructura del Sedis Bàsquet, asu-

mirá el cargo después de la inesperada renuncia de Ortega, según adelantó ayer el club a través de *Pirineus TV*.

En esta última temporada Pié ha entrenado al primer equipo masculino, el Sedis Hidrology, que en su retorno a la Copa Catalunya finalizó en una meritoria quinta posición y luchó hasta la última jornada para acceder a la fase de ascenso a la Liga EBA.

Pié volverá así a entrenar en la Liga Femenina después de que la temporada **2000-2001** protagonizó el primer ascenso a la máxima categoría del Sedis Cadí,

FOTO: Sedis Bàsquet / El nuevo entrenador del equipo femenino

que a partir de entonces pasó a llamarse Cadí La Seu. El técnico, nacido en el Masnou y establecido de hace años en la Seu, también ha dirigido al BC River Andorra (actual MoraBanc) entre el 2007 y el 2010, una etapa en la que el club andorrano fue subcampeón de la Lliga EBA y subió a la LEB Plata. La temporada **2011-2012** fue el entrenador y director técnico del Júnior A del Barça. El acuerdo ha sido rápido. Pié manifestó cogerlo con "ilusión" a la espera de completar las próximas incorporaciones y las renovaciones de Laura Gil y Hind Ben.

REGIO 7

7/06/2015

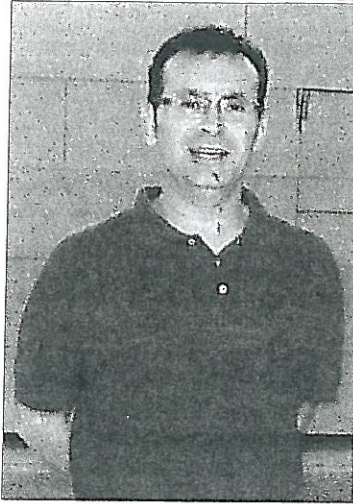
Joan Carles Pié torna a entrenar el Cadí La Seu més d'una dècada després

BASQUETBOL ▶ Lliga Femenina

REDACCIÓ | LA SEU D'URGELL

■ Joan Carles Pié tornarà a ocupar la banqueta del Cadí La Seu en substitució de Miguel Ángel Ortega, que ha fitxat pel Girona, actual campió de la Lliga Femenina. Pié és un vell conegut de l'afició urgellenca ja que va ser l'entrenador de l'estrena a la màxima competició la temporada 2001/2002, dirigint l'equip en les dues primeres temporades a l'elit.

Posteriorment va passar pel ja desaparegut UB Barça, UE Mataró i l'equip júnior del Granollers. També ha estat vinculat a la Fe-

Joan Carles Pié torna a la Seu

deració Catalana de bàsquet com a tècnic de l'equip cadet masculí i durant set anys ha estat tècnic de la Federació Espanyola de Basquetbol.

SEGRE

6/06/2015

ESPORTS | 31

Organyà acull avui el Català de parapent

| LLEIDA | Organyà acollirà avui el IV Campionat de Catalunya de parapent de muntanya que comptarà amb més d'un centenar de participants. La prova, que es realitza de forma conjunta amb la cursa de running L'Arruix de Santa Fe, és organitzada pels bombers voluntaris d'Organyà, el Club Parapent Pirenaic i Parapent Organyà.

SEGRE

8/06/2015

Parapent i curses de muntanya a Organyà

| ORGANYÀ | Organyà va acollir ahir 2 competicions, una de parapent i una altra de curses de muntanya, la IV Arruix & Vol i la VII Arruix Santa Fe. En la primera, puntuable per al Campionat de Catalunya de Para-

muntanya, hi van participar 20 parapentistes i va acabar amb els triomfs de Jordi Roset i del biplaça de Carricondo i Gallego, i en la segona, amb 100 corredors, van guanyar Martí Benetachs i Laura Orgué.

Les capitals de comarca on no hi ha hagut majories encaren una setmana clau per elegir alcalde

Balaguer, Tremp i Sort són les ciutats on els pactes podrien definir majories alternatives

A només una setmana de constituir els ajuntaments, hi ha encara 4 municipis de les comarques de Ponent i el Pirineu on els pactes poden determinar qui governarà els consistoris durant els propers quatre anys de legislatura.

F. GUILLAUMET
@fransguillaumet
Lleida

CiU continua sent la primera força municipalista de Lleida i la que governarà a Tàrraga, Mollerussa, les Borges, Pont de Suert i, previsiblement, Cervera i la Seu d'Urgell (el PSC ho farà a Lleida, UA a Vielha i ERC a Solsona). Però la resultant de les eleccions del 24-M a les capitals de comarca podria deixar un mapa amb algunes variacions respecte el 2011, quan la federació nacionalista va aconseguir l'alcaldia de 9 de les 13 capitals de comarca de la demarcació de Lleida i el Pirineu.

A les portes d'una setmana clau per tancar els pactes (d'investidura o de govern) les coses ja estan clares a les Borges Blanques, Mollerussa i Pont de Suert, on Enric Mir, Marc Solsona i José Antonio Troguet (que substituïa l'històric Albert Alins) compten amb unes sòlides majories absolutes. També l'alcaldesa de Tàrraga, Rosa Maria Perelló, va fer-se amb una valuosa victòria a la capital de l'Urgell, que tot i que es va quedar a un regidor de la majoria absoluta tot apunta a que repetirà en el càrrec.

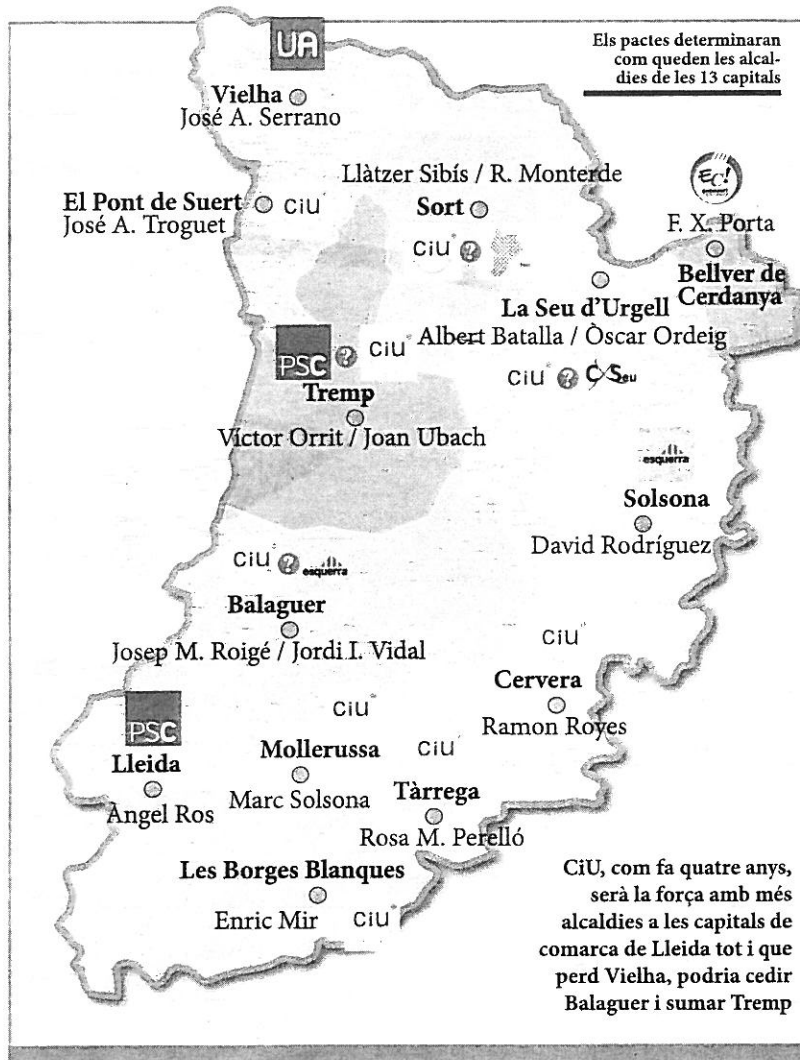
Ramon Royes, alcalde de Cervera, també va guanyar les eleccions en un Ajuntament amb vuit forces polítiques per només 13 regidors i previsiblement també

revalidarà l'alcaldia el cap de setmana vinent en un context on es podria tornar a repetir la complicada combinatòria que ja va viure la capital de la Segarra la passada legislatura.

Albert Batalla, que també es va quedar a un regidor de la majoria, té opcions de repetir. L'alcalde en funcions de la Seu va manifestar la setmana passada que intentarà prioritzar un pacte amb ERC, que va treure tres regidors, tot i que els republicans encara no han anunciat què faran. Óscar Ordeig, de Compromís per la Seu, també aspira a l'alcaldia de la capital de l'Alt Urgell i des de la mateixa nit electoral va proposar un pacte d'esquerreres amb ERC i la CUP mentre que els republicans també van proposar fer un pacte de concentració.

Menció a part mereixen els casos de Balaguer i Sort, on els resultats han obert la porta a altres combinacions de govern tot i ser CiU la llista més votada. En el primer cas, el convergent Josep Maria Roigé va guanyar les eleccions però va empatar a cinc amb l'ERC de Jordi Ignasi Vidal. Balaguer està a l'espera que es concretin possibles pactes d'investidura o de legislatura en un context on els tres regidors del PSC (que per votar ERC exigeixen formar part del govern) seran clau per establir una o altra majoria. De moment, l'edil d'Ara sí, Joan Pla, ja ha confirmat que votarà Vidal, que ara necessita almenys tres vots més per arribar als nou de la majoria absoluta (la CUP, que lliga la votació a Vidal a un decàleg de propostes, en té 2). Si no l'aconsegueix s'investirà l'alcalde en funcions Josep Maria Roigé com a cap de la llista més votada.

A Sort, Llàtzer Sibís va guanyar les eleccions amb 5 regidors però

La federació reté la majoria d'alcaldis de les capitals però perd Vielha i potser també Balaguer

els independents de Fem Municipi en van treure quatre i ara per ara tot està obert. En paral·lel la CUP ja ha confirmat que no votarà CiU (sense avançar tampoc si optarà per Fem Municipi). Si ningú té majoria absoluta al ple de disabte s'investirà Sibís com a cap de la llista més votada.

Pel que fa als socialistes, José Antonio Serrano, d'Unitat d'Aran, governarà Vielha amb majoria absoluta després de quatre anys de govern de CDC (Àlex Moga). Amb aquesta alcaldia es compleix par-

cialment un dels objectius que s'havia posat el primer secretari del PSC de Lleida, Àngel Ros, que era recuperar Vielha. El PSC d'Àngel Ros també retindrà Lleida (si bé que amb una Paeria molt fragmentada, sense majoria i amb set forces polítiques) però podria perdre Tremp, on el socialista Víctor Orrit va guanyar les eleccions però va empatar a cinc amb Joan Ubach (CiU), que es podria convertir en alcalde si prospera un pacte amb ERC que ja s'havia repetit fa uns anys.

Nacional

Pàgines 6 a 17

EVOLUCIÓ DEMOGRÀFICA

El nombre de residents espanyols es manté en situació estable

25.389 persones integren el col·lectiu, que va créixer un 4,2% durant l'any 2014

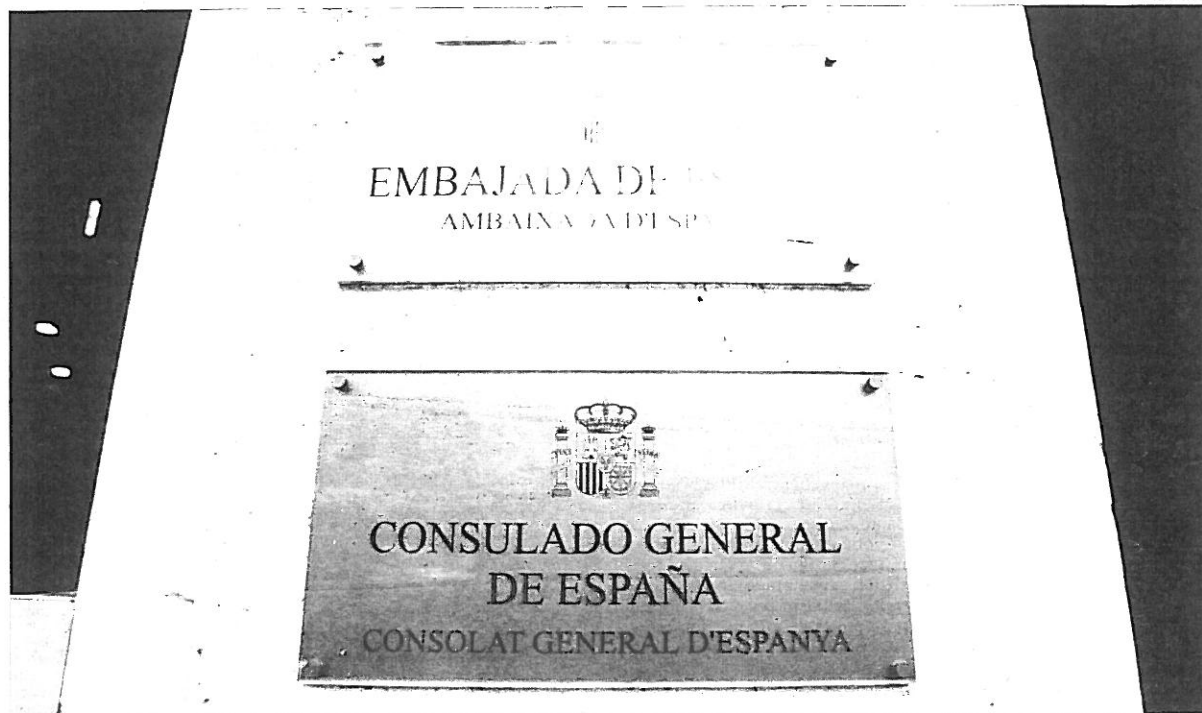
JOSEP ROMERO
ANDORRA LA VELLA
@PeriodicAND

A finals del mes de desembre passat, el nombre de residents a Andorra amb nacionalitat espanyola estava integrat per 25.389 persones, segons les dades que figuren en el registre consular i que demostrarien que malgrat la gravetat de la crisi econòmica, especialment cruenta en els darrers anys, no es van produir grans altabaixos respecte a aquest tram poblacional. El retorn als diferents territoris de l'estat Espanyol es va veure compensat amb un nombre superior d'arribades al Principat. Així, durant l'any passat es van donar de baixa del consolat 556 persones, mentre que per contra 1.138 van registrar les seves altes corresponents. Tot i que no es disposa de les dades estadístiques sobre les causes exactes de la sortida del país dels residents que opten per abandonar-ho, el factor econòmic és el principal responsable davant la pèrdua del lloc de treball i l'obligatorietat de marxar si en un termini de tres mesos no s'aconsegueix un altre.

AUGMENT DELS RESIDENTS. Els residents que figuren en el registre consular en l'actualitat s'han incrementat en 1.071 persones en relació a les de l'any 2013. La qual cosa representa percentualment un augment del 4,2%. Al 2012 hi havia 24.014 residents. Per tant, es manté la tendència i els espanyols segueixen constituint pràcticament un terç del cens poblacional total del Principat. En termes percentuals, un 27% de la demografia andorrana està integrada per persones que tenen la nacionalitat espanyola.

Per professions, el gruix ho formen els treballadors que es dediquen al comerç i als serveis financers i, cada vegada menys, al de la construcció, degut a la crisi tan important que va patir el sector. Del total de residents, 12.616 són homes i 12.773 són dones.

RANQUING PER COMUNITATS. Per comunitats, els catalans ocupen el primer lloc del ranking de ciutadans que viuen i treballen al Principat amb 14.345 persones. La segona posició és dels andalusos formada per 2.782 individus. Posteriorment es troba la comunitat galega amb 2.414 persones. 1.497 persones procedeixen de Castella-Lleó, 700 de l'Aragó, 628 de la comunitat valenciana, 620 de Madrid, 436 d'Extremadura, 343 de Castella-La Manxa, 325 del País Basc, 318 d'Àsturies, 131 de les Illes Balears. A aquesta classificació li segueixen els ciutadans originaris de Mur-

→ Façana de l'edifici del carrer Prat de la Creu de la capital que acull l'Ambaixada i el Consolat espanyols.

cia (88), Cantàbria (85), Navarra (75), Canàries (61), Melilla (30), La Rioja (26) i Ceuta (3). Per tant es dona la circumstància que totes les comunitats autònomes espanyoles estan representades en el Principat, contràriament amb el que passa amb els residents francesos que, malgrat estiguin els seus ciutadans darrera dels espanyols, només estan representats al Principat per una població de poc més de 4.000 persones.

D'altra banda fins a finals de l'any passat 2.696 persones residents a Andorra cobraven una pensió per jubilació de la seguretat social espanyola. A més cal destacar que 4.203 residents espanyols al Principat rebien aquesta prestació de fons provinents de la Caixa Andorrana de la Seguretat Social, CASS.

Les queixes més freqüents del col·lectiu d'espanyols acostumen a tenir relació principalment en la lentitud de determinats tràmits per part de l'administració andorrana o en les dificultats que es troben alguns professionals liberals que volen establir-se al país.

L'ambaixador espanyol, Manuel Montobbio va indicar que la legislació actual, sense necessitat de canviar-la, ofereix prou marge per establir

	BAIXES RETORN A L'ESTAT ESPANYOL	ALTES CONSOLAT
ANY		
2006	1.268	1.479
2007	1.298	1.529
2008	1.037	1.209
2009	790	1.202
2010	721	1.110
2011	773	1.186
2012	630	1.034
2013	552	1.309
2014	556	1.138

mecanismes que siguin més agils i permetin una major flexibilitat.

ACORD D'ASSOCIACIÓ. Les negociacions que actualment manté la Unió Europea amb Andorra de cara a tancar un tractat d'Acord d'Associació permetria, segons el diplomàtic espanyol, satisfer les necessitats dels nostres conciutadans i crear noves oportunitats de negoci i de creixement econòmic.

Un dels punts forts de les conver-

ses serà fixar les regles del joc pel que fa al nombre de treballadors residents i transfronterers que el Principat està disposat a assumir. Per a Montobbio el model a seguir per part de les autoritats andorranes podria ser el de Liechtenstein, el petit estat alpi fronterer amb Suïssa i Àustria, que fixa els seus contingents segons el seu creixement econòmic i poblacional.

L'ambaixador va indicar que Espanya està preocupada i

sensibilitzada per la qüestió malgrat que Andorra no ha tingut mai l'obligació d'assumir al seu territori un contingent tan important de residents espanyols, que no té cap precedent. Per a Montobbio la gran solució perquè els transfronterers accedeixin al mercat laboral andorrà passa necessàriament pel mateix creixement de l'economia del Principat com a factor determinant i perquè la Seu d'Urgell i la seva comarca es converteixi en un centre econòmic capaç de generar riquesa a banda i banda de la frontera.

PARTICIPACIÓ EN LES AUTONOMIQUES. Un 5,8% dels residents van participar en les eleccions autonòmiques del passat 24 de maig, en les comunitats no històriques de l'estat Espanyol. 250 persones van votar d'un total de 4.269 potencials electors.

L'origen de la baixa participació cal buscar-ho en el denominat vot pregat, segons el qual l'elector ha de "pregar" per demanar a través del Consolat perquè li arribi tota la informació i les paperetes per exercir el seu dret a votar. La informació general prèvia es troba localitzada a la pàgina web i a la taula d'anuncis del mateix local consular.

Institucions ► L'esquelet de la soberania del país

República d'Andorra?

Joan-Enric Vives nega que el Vaticà s'hagi plantejat abandonar el Copríncipat

Els pariatges del segle XIII van establir una estructura d'Estat que encara es manté

ESTHER JOVER MARTÍN
ESCALDES ENFADORNÀ
@estherjoverm

«E l bisbe d'Urgell sera el copríncip d'Andorra mentre el poble andorrà ho vulgui. No hi ha cap indici que el Vaticà vulgui trencar el Copríncipat, són elucubracions de persones interessades a fer frontollar el sistema de Copríncipat episcopal», va declarar ahir a EL PERIÒDIC el copríncip episcopal, Joan-Enric Vives.

El rum-rum fa dies que sona: primer, la hipòtesi que l'arquebisbe d'Urgell seria nomenat en breu arquebisbe de Barcelona i deixaria de ser co-cap d'Estat; i, segon, que el papa Francesc vol liquidar el Copríncipat perquè no vol que el bisbe d'Urgell segueixi al capdavant d'aquesta institució. La llebre ha saltat i la columna vertebral de l'Estat, el sistema en el qual s'ha basat la sobirania d'Andorra des del segle XIII, torna a estar en entredit. O, almenys, hi ha debat, perquè no hi ha res inmutuable: la ho detia Heràclit al segle V aC. «Tot flueix, tot està sempre en moviment». Però, la societat està a favor del canvi? El país està preparat per afrontar un canvi de sistema institucional? Adeu, Copríncipat? Hola, República? Benvingut, Regne?

ELS ORIGENS Anem per parts i recordem l'origen del Copríncipat. L'any 998 el comte d'Urgell, Barcelona, Girona i Osona, Borrell II, va permutar amb el bisbe d'Urgell, Sal·la, unes terres entre les quals hi havia les Valls d'Andorra. Pocs anys després, el papa Silvestre va reconèixer a Sal·la les seves possessions i el seu senyoriu sobre les terres. L'any 1095, el senyor de les Valls d'Andorra, es a dir, l'Església d'Urgell, va acordar amb els senyors de Caboet que aquests garantien ajuda i protecció al bisbat d'Urgell, sobretot per defensar-se dels atacs dels comtes d'Urgell. A canvi, els Caboet posseïen els drets polítics, militars i judicials d'Andorra, però no la sobirania.

La filla d'Arnau de Caboet, Arnalda, va ser la primera puïlla d'Andorra perquè l'any 1185 es va casar amb el vescomte Arnau de Castellbò, tot que va molestar al bisbat d'Urgell. L'única filla d'Arnalda de Caboet i Arnau de Castellbò, Ermessenda, es va casar el 1208 amb Roger Bernat II de Foix, unit així les ca-

ses de Caboet, Castellbò i Foix. El net d'Ermessenda, Roger Bernat III de Foix i II de Castellbò, casat amb Margarida de Bearn, va signar el pariatge del 8 de setembre de 1278 amb el bisbe d'Urgell Pere d'Urtx, acord que va establir la consenyoria d'Andorra entre el bisbe i el comte. I aquí trobem l'origen del Copríncipat. Amb els anys, França deixaria de ser una monarquia per ser una república, i el president francès ocuparia el càrrec de cap d'Estat d'Andorra, potestats que encara comparteix amb el bisbe d'Urgell.

CONSTITUCIÓ I CONCORDAT El títol tercer de la Constitució (1993) estableix el paper dels coprínceps que, segons l'article 43 «son, conjuntament i indivisa, el cap de l'Estat». L'article 49 diu que «en cas de vacança d'un dels coprínceps la present Constitució reconeix la validesa dels mecanismes de substitució previstos en els seus ordenaments respectius, a fi que s'interrompi el funcionament normal de les institucions andorranes».

La Constitució estableix en l'article 43 que els coprínceps són, conjuntament i indivisa, el cap d'Estat

Andorra va estar sense copríncep francès entre 1793 i 1806 perquè Napoleó rebutjava el càrrec

L'any 2008, el cap de Govern d'aleshores, Albert Pintat, i el secretari d'Estat del Vaticà, Tarcisio Bertone, van firmar l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Santa Seu. El Consell General va aprovar el Concordat amb el Vaticà i els coprínceps Sarkozy i Vives el van ratificar. Els dos primers articles de l'Acord tracten del bisbe d'Urgell: «Art. 1: D'acord amb la tradició del Principat d'Andorra i la seva Constitució, el Bisbe d'Urgell és copríncep del Principat d'Andorra. Art. 2.1: El nomenament del Bisbe d'Urgell és competència exclusiva de la Santa Seu. Art. 2.2: Abans de nomenar-lo, la Santa Seu notificarà

el nom del designat al Govern andorrà. Art. 2.3: L'anunci del nomenament es farà simultàniament al Vaticà i a Andorra la Vella».

Però una cosa és una vacant i l'altra és que un dels dos abandoni el vauell. Aquesta setmana, l'excip de Govern, Oscar Ribas Reig, ha publicat un article d'opinió (al *Diari d'Andorra*) en què expressa el seu convenciment que el Vaticà vol abaixar la persiana i especula amb diverses opcions per al Copríncipat: mantenir-lo només amb el president francès en qualitat de Príncep, substituir el copríncep episcopal per un ciutadà andorrà o per un ciutadà espanyol que, en aquest cas, podria ser el monarca, cap d'Estat del Regne d'Espanya, o el president de la Generalitat de Catalunya; buscar un altre relleu per al bisbe; declarar la República, o adherir-se «amb condicions» a un altre Estat europeu.

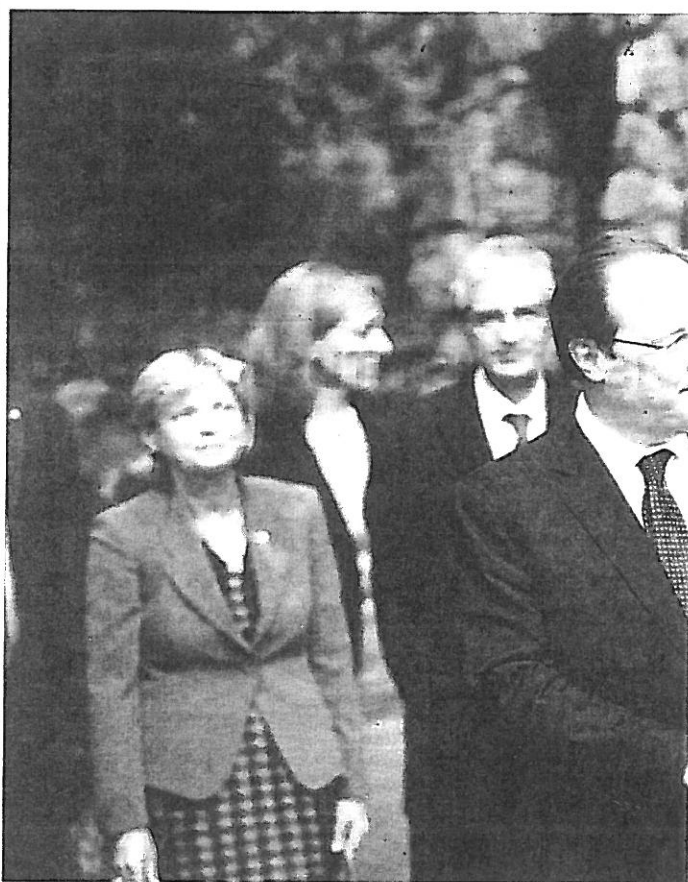
MONARQUIA O REPÚBLICA De les opcions no parla de la possibilitat -poc plausible, per cert- de convertir Andorra en una monarquia. Poca broma, perquè l'any 1934 ja hi va haver un intent que quasi fructifica. El cas de Boris I, un rus molt murri -Boris Skossyreff (1896-1989)- que es va autoproclamar rei d'Andorra i que va convèncer quasi tots els consellers generals. Un conseller que no hi estava d'acord hova xerrar al bisbe d'Urgell Justí Guitart i aquest va aconseguir expulsar Boris I d'Andorra.

L'adveniment de la monarquia estava tan cantat que, fins i tot, s'havia redactat una Constitució monàrquica, escrita conjuntament per Boris I d'Andorra i el síndic Pere Torras i que hauria esdevingut el primer Cap del Govern monàrquic andorrà. El document constava de 17 articles i fou aprovat pel ple del Consell General de les Valls d'Andorra el 10 de juliol del 1934 i per 23 vots contra un. La Cons-

titució, la primera del país, introduïa per primer cop a Andorra la llibertat d'expressió religiosa, de premsa, circulació i pensament.

Després de l'anecdota monàrquica, a Andorra no es va tornar a parlar de Carta Magna fins als anys 70, un debat que va desembocar en la

ces electròniques el primer número de la revista *Andorra Carlista*, una publicació en format digital, mig escrita en català i en francès, que advoca perquè el país esdevingui un regne, proposa una nova Constitució (anomenada *El nou paratge*) i suggereix Carles-Xavier de Borbó-Parma i la se-

► Els coprínceps se saluden davant de Casa de la Vall en la trobada de l'any passat el

Constitució de 1993. Si Andorra decidís ser una monarquia, s'hauria de canviar.

Tot i que el debat no sembla que es dirigeixi cap a aquesta direcció hi ha un cert sector que si hi donaria suport. Últimament algú s'ha dedicat a enviar massivament a les adre-

esposa Anna Maria com a monarques andorranes. El text diu: «Carles-Xavier de Borbó-Parma no és només l'hereu legítim dels comtes de Foix-Bearn, sobirans d'Andorra, també és el descendent més directe del rei Carles X, germà de Lluís XVI». L'últim rei de França, Lluís XVI va ser rei de

frança i de Navarra (1774-1792), per tant, copríncep d'Andorra. Suspès i arrestat durant la insurrecció del 10 d'agost, va ser jutjat per la Convenció Nacional, considerat culpable de traïció i guillotinat el 21 de gener de 1793.

Després de la Revolució Francesa, Andorra es va quedar sense principer francès durant tretze anys, entre 1793 i 1806, l'any en què Napoleó va acceptar restaurar el Copríncipat. El líder revolucionari no volia ser cap d'Estat d'Andorra, ni rebre vassallatge, i menys compartir-ho amb un bisbe. El més curiós és que el 1812 Napoleó va annexionar. **«potser per un decret imperial sense mala intenció»**. Andorra a

lacions amb els dos gegants: per exemple, Andorra ha estat refugi d'exiliats espanyols que fugien de l'Espanya feixista i també terra de pas per als jueus -i altres- que fugien dels nazis que s'estenien per Europa, fins arribar a la frontera del Pas de la Casa.

Pero recuperem el fil del debat i elucubrem sobre la possibilitat que Andorra esdevingues una república. En aquest cas, haurà de ser la ciutadania del país qui decideixi, en referèndum, quin model institucional vol per al seu país. I això suposaria que la qüestió es debatés al Consell General i es modifiqués la Constitució que, com diem, estableix en el títol primer, article 1.4, que «el re-

gim polític d'Andorra és el Copríncipat parlamentari».

Abans, però, l'article 1.3 de la Constitució subratlla que «la sobirania resideix en el Poble Andorrà, que l'exerceix per mitjà de les diferents classes de participació i de les institucions que estableix aquesta Constitució». La sobirania, per tant, resideix en el poble i, en última instància, decidirà quin model de país vol

Que Andorra fos, finalment, una república no sonaria tan estrany més enllà de les nostres fronteres ja que el funcionament del Copríncipat encara és força desconegut més enllà del territori. A més, no es estrany trobar-se amb escrits i fotografies de finals del segle XIX i principis del segle XX, de visitants foranis que descobrien les Valls, en què parlaven de la República d'Andorra.

TANDEM LE PEN-FELIP VI // Posats a especular, una altra hipòtesi seria el canvi de cromos dels titulars del Copríncipat. Si el Vaticà renunciés al càrrec, es passés el relleu al cap d'Estat d'Espanya, ara ho seria el monarca Felip VI: si s'optés pel cap del Govern espanyol, ho seria el popular -pel partit, no pel carisma- Mariano Rajoy; i si fos el president de la Generalitat, actualment recuria en el convergent Artur Mas. Amb les eleccions parlamentàries catalanes i espanyoles a punt de caure, els presidents espanyol i català podrien ser Pablo Iglesias (Podemos) o Oriol Junqueras (ERC). Qui donés més? Doncs a França el relleu d'Hollande podria ser la ultraconservadora Marine Le Pen, del Front Nacional.

Els coprínceps francesos han estat, tradicionalment, més allunyats d'Andorra, tot i que Charles de Gaulle, Valéry Giscard d'Estaing, Georges Pompidou, François Mitterrand, Jacques Chirac, Nicolas Sarkozy i François Hollande han visitat el país. Avui, el cap de Govern, Antoni Martí, i el síndic general, Vicenç Mateu, li retornen

la visita a Hollande. Sarkozy va ser el que més llenya va repartir ja que va fer un discurs amenaçador en què insinuava que si Andorra no complia les regles del joc en matèria fiscal podria abandonar el paper de co-príncep. Què en diria Sarkozy del cas BPA? Si torna a l'Elisi, potser torna a al·lucinar el país.

A black and white photograph showing four men in dark suits. One man is seated at a desk on the left, looking towards the camera. Three other men are walking from left to right across the frame. The room has a checkered floor and a painting on the wall in the background.

Martí trasllada l'evolució del cas BPA a Hollande

El cap de Govern i el Síndic es reuneixen a l'Elisi amb el dirigent francès

EL PERIÒDIC
PARIS
📧 @PeriodicAND

El cap de Govern, Antoni Martí, va viatjar ahir a la capital francesa acompanyat pel Síndic General, Vicenç Mateu, per efectuar la primera trobada institucional que, cada inici de legislatura, es realitza amb el copríncep francès per tal de complir amb l'obligació constitucional de fer-li arribar periodicament l'actualitat del Principat.

En el tanscur de la reunió desenvolupada al Palau de l'Elisi amb el president de la República Francesa, François Hollande, Martí va traslladar al seu homòleg, les mesures empreses per l'Executiu amb motiu de l'afer BPA, així com «la voluntat de resoldre el cas tan aviat com sigui possible a partir de les solucions que l'Agència de Reestructuració d'Entitats Bancàries consideri més adients». El copríncep va compartir les actuacions del Govern i va transmetre al dirigent «el seu suport i empatia amb el país per haver sabut fer front a una nota de contingut tan dur» com va ser l'emesa el passat mes de març per les autoritats nord-americanes. Martí va aprofitar l'avinentesa per «desmentir polèmiques generades entorn del Principat i recordar-li el seu esperit transformador i reformista, advocant per afavorir el creixement».

En un altre ordre de coses, el cap de Govern i Mateu van exposar «la determinació de seguir la línia empresa de la darrera legislatura», així com el progrés donat en l'àmbit de la cooperació internacional a partir de la signatura dels convenis de doble imposició (CDI), catalogats per Martí com «la

“

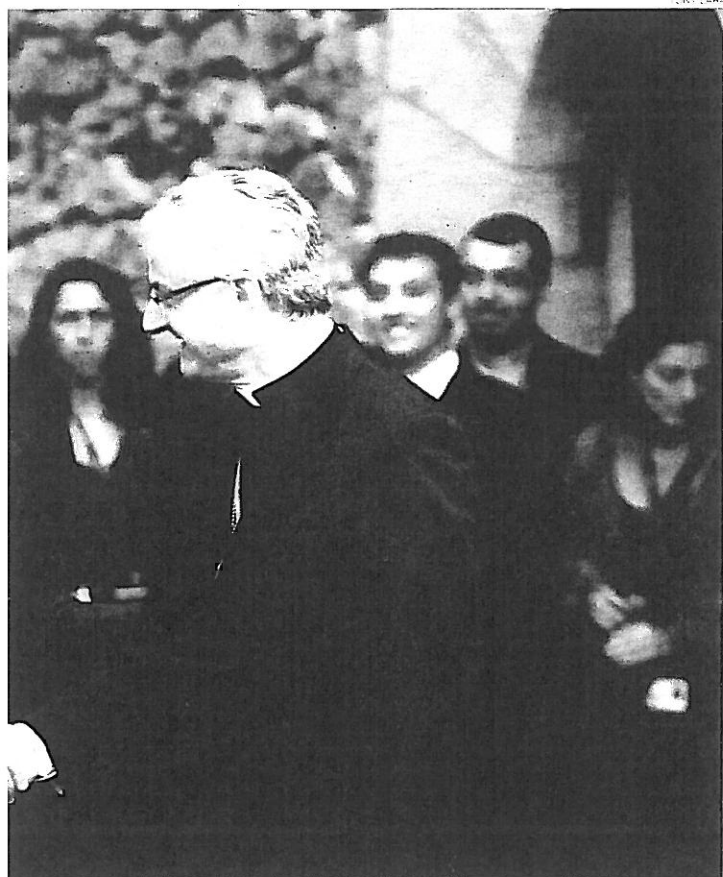
Antoni Martí
CAP DE GOVERN

«Hollande ha rebut de forma molt positiva les trobades preparades per estrènyer vincles en l'àmbit econòmic»

millor via per fer que Andorra prosperi i amplii relacions amb l'exterior. En aquest sentit, el cap de Govern informava sobre la ratificació de l'acord amb Espanya i les negociacions per assolir l'acord també amb Portugal.

Durant l'intercanvi entre homòlegs es va parlar de les relacions entre ambdós països, aprofitant Martí per presentar l'objectiu d'ampliar els vincles econòmics i comercials amb iniciatives com la propera missió econòmica que es desenvoluparà a Tolosa els propers 7 i 8 de juliol, trobada que, tal com va informar Martí, «va ser rebuda de forma molt positiva» per Hollande. La possible visita a Andorra el proper 19 de juny del primer ministre francès, Manuel Valls, servirà per «aprofundir el procés d'obertura econòmica».

Per últim, el copríncep va reafirmar als polítics andorranos el seu suport a les negociacions per tal d'establir imminentment un acord entre Andorra i la Unió Europea. ■

l'imperi francès, segons explica el periodista i escriptor Alfred Llahi en el primer volum d'*Histories de la nostra història. Un passeig per la història menys coneguda i anecdòtica del Principat d'Andorra* (2+1 Editors). El síndic de les Valls d'Andorra coetani de Napoleó, Antoni Picart, es va desplaçar fins a Puigcerdà per convèncer el general Quesnel «de la neutralitat secular d'Andorra» i les Valls van recuperar la seva independència.

El Copríncipat ha permès mantenir durant segles la sobirania de les Valls però en èpoques convulses els polítics han hagut de fer equilibris per mantenir les bones re-

La Carta Magna
estableix que la
sobirania resideix en
el poble andorrà, que
l'exerceix participant

seva travessa. $\equiv$

Editorial

Mirant al futur, hi veiem dos coprínceps?

Joan Joan Enric Vives va trencar el silenci dels darrers setmanes per a El Periòdic d'Andorra. Ens va explicar que el poble andorrà tindrà copríncep si és el que vol, un fet que aporta claror al futur que veiem des de fa dies en aquest aspecte. El que no va dir, com és lògic, es seria ell o no el seria.

Avui fem un exercici de política-ficció plantejant-nos diversos escenaris que podrien obrir-se si realment el Papa Francesc fa un cop de cap i decideix que l'església abandoni el principat. Que és el que podria pas-

sar? N'hauríem de nomenar un de nou, el substituïm pel que repxistats al camp de futbol? Pel que diu Catalunya cap a un procés de secessió d'Espanya? Pel que lidera el partit que més ha caigut a les darreres

Els fans de Boris I es deuen estar fregant les mans

eleccions a l'estar ve del sud? O qui sap si pel revolucionari que aspira a substituir-lo?

Mirat així, potser millor no canviar res del que tenim ara, però arribats al cas, que el canvi es faci per adquirir força, no pas per perdre'n, com a país sobirà, lliure i democràtic.

Els fans de Boris I es deuen estar fregant les mans a hores d'ara. No sabem si va tenir descendència però el fet és que un experiment d'aquells podria costar-nos car, i no estem en el millor moment com a país per permetre'ns el luxe de fer segons que.

La base democràtica del nostre pa-

ís fa quedar clar, que si és que hi ha canvi, aquest haurà de ser pausat, ordenat i innegociablement democràtic. Cal el consens de tots plegats per veure si hem de fer un canvi així: l'anygim per un moment un referendun sobre el tema, tots fent cua a la plaça del consell per votar si volem un monarca, una república o que és el que volem. A hores d'ara això es veu lluny i complicat, però qui sap...

Vives ho va resumir molt bé amb un parell de frases: "que el país se centri a recuperar la calma". El bisbe se- ra el copríncep mentre el poble andorrà ho vulgui. Deu l'escolti.

Tom de paraula

CLAUDIA PONS

La generació del present

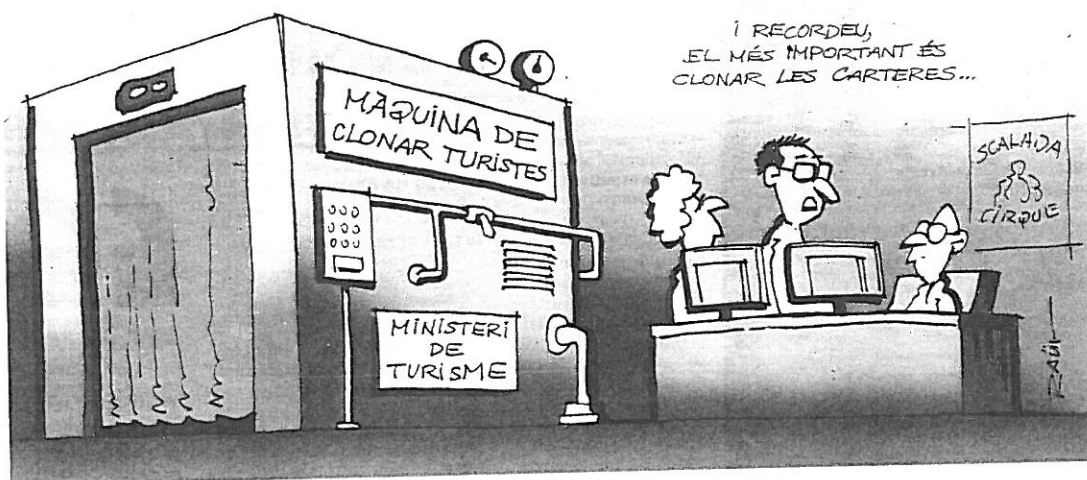
A l'harg de la història protagonisme del en la vida pública gut gran repercut dels exemples n'e cada dels 60 durant la qual n'hi hoo un seguit de movi que pretenien canviar el rui esdevinements mundials: e ment hippie va treure als milers de joves amb la maq d'abandonar la societat d sum i construir un futur bas llibertat i l'amor.

Tambe aquella epoca e dada per les lluites anticol tes, el desacord amb la gu Vietnam o el moviment qu els drets civils liderat per King. L'impuls dels que v tir a reivindicar-se durant 60 molts eren joves cap questionar institucions i e ro n'hi havia molts altres unien perque també crei ble la construcció d'un no va crear una nova concepc me joventut. A partir d'aq ment, es va incidir en la c dels joves per a explorar i ritjons i se'ls va atribuir la pensar en el futur, de dirg truir una nova societat i i amb mes recursos. Perq ves s'atreveien a trencar le s'atreveien a fer sentir la s aportaven, en la mesura formava, nous coneixem revolucionaven la tecnolo municació i, en definitiu del segle passat.

Als joves d'avui se'ns c continuació d'aquell mov protesta, la prolongació l'ucio que porti el mon ca mes segur. Ens oblidem, la situació ha canviat respi anys 60 o 70. Les conseq la crisi no es reduïxen a retallades en educació i s no que afecten altres asp ara les crisis de valors o la seguretat. Per a nosaltre en clau futura es sinom sa, de dubte. La formació ca ja no es un requisit pe guir una feina estable, i res empreses tenen oferts que exigeixen experiènci onal. La precarietat la menta. L'atur disminu de contractes temporals manera d'exercir-se ple marxant a l'estranger a d'una millor qualitat de

Sincerament, nosa rim ser el present. Pre se'ns doni empenta i s imaginar, dissenyar i c tre ara, que no pas que si cap al futur. Un futur dem tu ens es permet ve

Andosins

Raul

Mig vi

I cap de Setmana passat vaig visitar el nou Mig Vi. Coneixia des de sempre la masia de Mig Vi a l'altre cantó de Sanilles, de fet dues contrades separades pel riu Aransa i que ambdues formen part del meu paisatge quotidià entre Travesseres i Martinet. Quan era petit, a l'estudi de Travesseres, la Juanita i el Josep que vivien a Mig Vi i el Mates de Sanilles eren com tota l'altra man-

da del poble només que ells havien de caminar més per anar a l'escola. Un vaig assabentar per l'Associació de Dones del Mon Rural Cerdà que una de les activitats de la Setmana Bio per l'alimentació ecològica era fer una visita guiada a Mig Vi una finca transformada en un espai per tractar tant l'estudi d'una alimentació ecològica com per la utilització d'energies renovables. Gràcies a la Núria Fontanet de Prullans vaig poder entrar en el grup de la visita guiada. La veritat és que des de la carretera havia vist que es feien obres a Mig Vi i sabia que el meu parent Xavi Duran hi treballava en un projecte ecològic de futur i volia saber d'aprop el que s'hi feia. La veritat és que em va encantar veure la transformació del vell Mig Vi que jo coneixia amb el nou Mig Vi. Era la primera vegada que hi anava amb cotxe i no vaig passar per Sanilles, sinó pel camí vell de Mussa i em va tocar veure com havia desaparegut una part del prat i s'havien fet feixes. Primer després de

par-nos la benynguda varem veure un video amb la transformació de la finca i els projectes a realitzar, i després ens van ensenyar in situ sempre amb les explicacions pertinents, el treball de plantació dels diferents bancals. Em va impressionar veure un túmul cobert de terra, semblava una tomba gran de cementeri, però no era altra cosa que una experimentació per fer compost partint de troncs de llenya enterrats. En conjunt l'intent de fer una agricultura

ecològica i amb el respecte als vells arbres com Pereres i Noguers, i a totes les plantes aromàtiques de la zona. L'objectiu es fer una recerca en l'àmbit de l'energia de la agricultura, una recerca sostenible i respectuosa amb el medi ambient. Per això s'han constituït en una Cooperativa anomenada PINERGIA que vol ajudar-nos en la millora dels nostres consums energètics, amb projectes tant de biomassa com d'energies renovables. Les coses no es fan soles i al darrer d'aquest projecte tan innovador hi ha un Mecenat una persona d'una gran sensibilitat en els temes mediambientals, aquest Mecenat és l'Àngel Illa Arnau que ha buscat la col·laboració de gent del país doncs a més del Xavi de Travesseres compta amb l'Eva Campi d'Aransa per tirar endavant aquesta tasca. La meua felicitació a la transformació de Mig Vi en un laboratori d'idees noves en el nostre municipi on hi ha molt potencial per fer canvis en els sistemes tradicionals de producció.

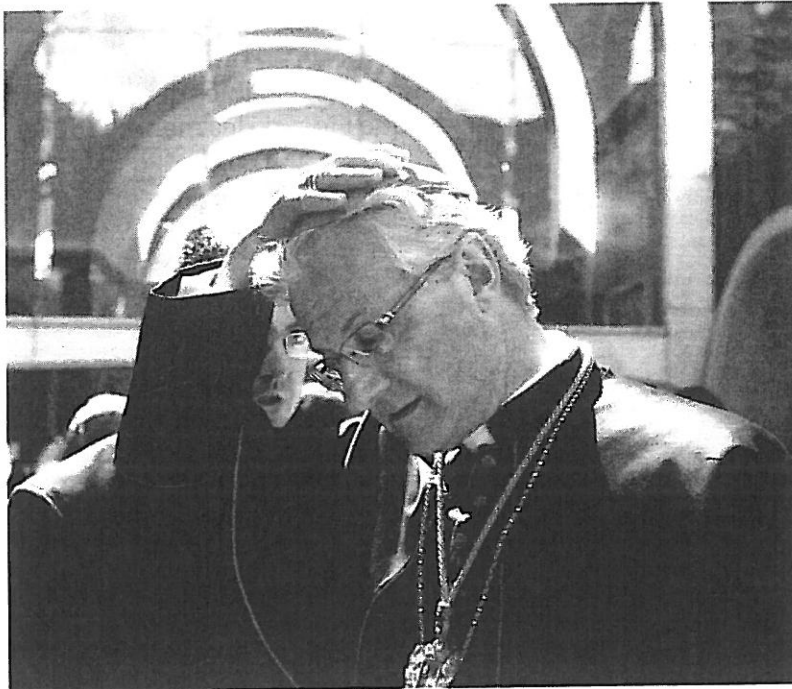
la tribuna

Bisbe i Copríncep

És traumàtic voler trencar 800 anys de tradició històrica i més ho seria haver de suprimir el bisbat d'Urgell

JORDI PASQUES

L'Enric Juliana ha obert la caixa dels trons en el seu article escrit a començament d'aquesta setmana a *La Vanguardia*, en el qual apunta a un moviment del Vaticà per liquidar la participació del bisbe d'Urgell com a Copríncep d'Andorra. Juliana, que té cadira a Madrid com a delegat del rotatiu barceloní, deu enyorar els anys com a corresponsal a Roma, les seves plàcides tardes i els passadissos del Vaticà, oberts als periodistes amb bons contactes i nas fi, com s'escau en la seva persona. Això passava a finals dels anys noranta, quan era arquebisbe de Barcelona el cardinal Ricard Maria Carles, una figura que neguitjava o, diguem-ho d'una altra manera, ombrejava un sector, no pas tot, del catalanisme. *La Vanguardia* encarava aquells anys amb ganes de fer un pas de llebre i posicionar-se com a referent escrit de la premsa catalana i també espanyola. Però també amb l'objectiu d'obrir-se a sectors del catalanisme, que lloaven el pas fet per un altre rotatiu, el competidor barceloní de *La Vanguardia*, *El Periódico de Catalunya*, que el 1997 havia optat per treure també l'edició en català. Quinze anys més tard, el 2011, ho faria *La Vanguardia*. En l'enemic, el cardinal Carles, jubilat, deixaria pas a Lluís Martínez Sistach a l'arquebisbat de Barcelona, amb més bona sintonia amb el catalanisme polític. Joan Pau II acceptava la dimissió de Carles el dia 15 de juny del 2004, tres anys més tard de la seva presentació el 2001, quan complí 75 anys. El mateix dia 15 de juny, el papa Joan Pau II segregava el bisbat de Barcelona en tres parts, amb la creació de la província eclesiàstica de Barcelo-

na, composta per l'arxidiòcesi metropolitana de Barcelona i el bisbat de Terrassa i de Sant Feliu de Llobregat com a sufraganis. Semblava que amb la segregació es treia pes a Barcelona, pes específic, però en realitat se li'n donava. Tarragona, antiga i primada, queda lluny i a prop a la vegada; és i no és, pesa però no tant com la capital de Catalunya i segona ciutat d'Espanya.

Els passadissos del Vaticà –allà on es couen les decisions que

guien l'església catòlica– poden ser laberíntics, fins i tot pels mateixos que els passen, però tenen sempre una sortida principal i unes altres de secundàries, per si de cas. Els periodistes d'arreu del món "tocats" o seduïts per l'univers tan peculiar del Vaticà, com ara l'Enric Juliana, senten la necessitat, de tant en tant, de recordar la ciutat eterna i de mirar de tenir exclusives i dir-les abans que ningú, com ara aquest hipotètic desig del papa Francesc de

deslligar el bisbe d'Urgell de la institució dels Coprínceps d'Andorra, una decisió que només el poble andorrà pot decidir, com resa la Constitució andorrana, ja que és aquesta qui determina les seves funcions. És a dir, que només el poble andorrà, a través del seu parlament, pot canviar el fet que el bisbe d'Urgell no sigui un dels dos Coprínceps. En cas que el papa ho volgués fer, ho hauria de fer d'una altra manera encara més traumàtica, històricament

parlant: si ja ho és, de traumàtic, voler trencar 800 anys de tradició històrica, més ho seria haver de suprimir el bisbat d'Urgell, amb 1500 anys al darrere. Només sense bisbe d'Urgell, anul·lant el bisbat, es podria anul·lar un dels dos Coprínceps. I no crec que el Vaticà tingui ganes de desvestir dos sants a la vegada. Els secretaris d'Estat hi són per alguna cosa. Pietro Parolin, l'actual, sap com és Europa i Andorra i ho pot explicar al papa Francesc, provinent d'un continent enorme on les coses petites d'allà aquí són una immensitat. Moure un turó a la pampa és moure aquí una seralada. La justícia social que predica i practica el papa Francesc, ha de tenir també un sentit en l'apartat de la justícia històrica. Ho tenia clar el cardinal secretari d'Estat Agostino Casaroli els anys setanta i vuitanta, artífex de la po-

NOMÉS EL POBLE ANDORRÀ POT CANVIAR EL FET QUE EL BISBE D'URGELL NO SIGUI UN DELS DOS COPRÍNCEPS

lítica vaticana a l'hora de minimitzar els efectes del bloc soviètic als països de l'est.

Veurem què serà. De moment, esperem aquest Sant Joan a veure si arriba el nomenament, com flota en l'ambient, de l'arquebisbe Joan-Enric Vives com a arquebisbe de Barcelona. Al Vaticà els agrada fer coincidir nomenaments amb dates assenyalades per les persones i llocs a què fa referència. Veurem, també, què serà.

retalls

05/06/2015

Xavier Vidal-Folch
'Claves'
►EL PAÍS

CAMERON COM TSIPRAS

David Cameron és la dreta thatcheriana i Alexis Tsipras, l'esquerra radical. Un, euroescèptic d'un país que polco-teja els avenços però els acata com el que més si es converteixen en normes. L'altre, europeïsta d'un país encantador que les incompleix sistemàticament. Però una aparença els emparenta avui: la hipòtesi que surtin per camos, ja sigui de la Unió Europea (Brexit), o de l'eurozona (Grexit). S'admeten apostes, 10-1, contra totes dues. Perquè àmplies majories ciutadanes –al cap i a la fi, el decisiu– les

rebutgen, tot i que les cúpules dels partits discrepen d'elles. Una realitat més profunda i inquietant els (gairebé) agermana: el nacionalisme, la fe en la «inexistent» sobirania nacional, la defensa exclusiva dels seus interessos parroquials, l'apel·lació a la democràcia pròpia en oblit de les altres 27. En fer això, vulnereu l'esperit del Tractat (de Lisboa). [...]

05/06/2015

Opinió
►CINCO DIAS

REFORÇAR EL COMPROMÍS 'VERD'

El compromís de les empreses i els governs amb les polítiques de protecció mediambiental està cridat a cobrar

aquest any un renovat impuls a tot el món per dues grans raons. La primera té a veure directament amb la millora de la conjuntura econòmica. Després dels llargs anys de crisi, a poc a poc tant el sector públic com el privat tornen a estar en millor posició per atendre amb més marge de maniobra requeriments ètics i socials. A això cal sumar-hi una segona raó de caràcter polític i institucional. Encara que avui se celebra el Dia Mundial del Medi Ambient, una iniciativa que l'ONU va posar en marxa el 1972, la cita clau en aquest àmbit serà el proper mes de desembre, quan se celebri la Cimera del Clima de París. D'aquesta esperada reunió internacional en sortirà el conveni que substituirà l'Acord de Kyoto i que fixarà els criteris i objectius de

sostenibilitat mediambiental que s'aplicaran en la major part dels països del món durant els propers anys. [...]

05/06/2015

Anna Sàez
'El retrovisor'
►SEGRE

TEMPTAR LA SORT

No dèiem tirar-nos de bomba perquè no calia. No concebíem una altra manera de llançar-nos a l'aigua. La felicitat feia olor de clor i aftersun. Els grans ens defugien (no els culpo) i per més gent que hi hagués a la piscina, a la gessa de la nostra àrea d'acció mai no s'hi veien tovallolles. Però aquell

noi era foraster i potser, fins i tot, va pensar que era el seu dia de sort. Era alt, prim i barbut. La pell, estranyament blanca. De sobte, el descobriment d'un nou sentiment en el catàleg que tot just començàvem a desplegar: el pudor. No, no és que ens fes vergonya que ens veiés amb roba de bany. Encara no teníem manies. Era un altre tipus de pudor. Costava mirar aquell jove que llegia el diari indiferent a la nostra sorollosa presència. Hi havia una cosa en ell que resultava torbadora. De manera gairebé instintiva, els ulls buscaven les seves cames deformes, retorçades. No aguantaves més d'una fracció de segon, perquè feia mal. Però aquella imatge ja no s'esborraria mai més del teu disc dur. [...]

la tribuna

L'enteniment

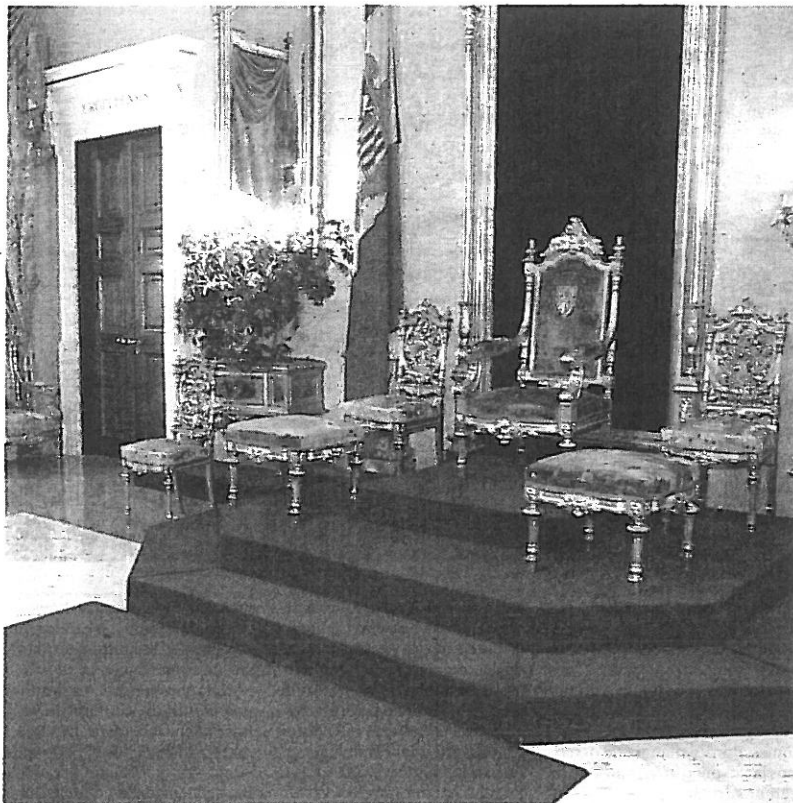
El Vaticà, prudent, i els andorrans són amics de la Constitució i del Concordat

ANTONI MORELL

És un mot de perfil ben acabat, un mot que no mereix dubtes. Fins al punt, que el llenguatge popular ancestralment ha conservat expressions extraordinàries davant de la presumpta pèrdua d'enteniment. I així abans –ara menys!– es podien escoltar expressions com “perdre l'enteniment”, trabucar l'enteniment o beure's l'enteniment...”, expressions que anaven des de les actituds més carinyoses i comprensives fins a les més despietades i insolentes.

Tot em ve al cap llegint el llarguissim article del Sr. Ribas, al Diari d'Andorra, del 3 de juny del corrent any. El Sr. Ribas –fa anys i panys que el conec, com poques persones a Andorra, vostès amables lectors ho saben–, sempre m'ha meravellat per la seva gran capacitat de l'oportunitat. I, per oblidar-se és clar, d'uns valor que si que són profunds i clars –almenys ho eren quan jo vaig ser ambaixador d'Andorra davant de la Santa Seu, en el Govern Pinat–, com són el poble andorrà, la

QUIN ERROR QUE PASSÉS
A MANS INSTITUCIONALS
CATALANES O ESPANYOLES
EL COPRINCIPAT EPISCOPAL!

Constitució, i també, el Concordat de l'any 2008 que fonamentalment tenia com a missió salvar “la sede vacante”. Em sap greu l'ànim cassandric (la Cassandra, mite grec que vol endevinar sempre la malastrugança). I certament que cita la Constitució –només mancava!–. Però pràcticament buida de contingut.

Al Sr. Ribas, al qual vaig invitar a escriure uns *apunts* en el darrer llibre meu sobre Martí Alanís, intitulat *El llarg caminar d'un home bo*, temo que com ell diu (el Sr. Ribas) no el va tractar gaire, però encara el comprengué, menys: em sap greu, molt dolo-

rosament. En principi, el bisbe Copríncep Martí no era un nacionalista, sinó un constitucionalista.

Tothom, només mancava!, té dret d'expressar la seva opinió intel·lectual sobre afers i situacions diverses, múltiples, tangencials o essencials, també el Sr. Ribas, i jo mateix. Però, sense alarmismes, o bé avançant-se a esdeveniments més o menys plausibles. Però em sembla rocambolesc, com a mínim tres coses:

Primer. Basar-se en rumors, en “esperades notícies”, en acords secrets i en imposicions certes,

possibles o probables, tant se val, per engiponar una tesi “definitiva”. Sempre he pensat que en la vida no hi ha res “definitiu”. Tot és dinàmic. Potser la mort? I encara!

Segon. Si hom considera que quelcom pot succeir i considera que en principi és complex i no sempre a primer cop d'ull beneficiós, caldria, abans de tot, arbitrar altres modalitats que les assenyalades pel Sr. Ribas, i lluitar perquè el que es considera “inevitable” no succeeixi. Ben entès que personalment –coneixen la meua trajectòria intel·lectual; no dec cap prebenda eclesiàstica, ni

Coprincipal, ni civil, pública o privada, com tants altres–, em semblaria un error catastròfic que el Copríncipat episcopal passés a mans d'institucions espanyoles o catalanes. Quin error, quin gran error, Santa Seu!, parafrasejant una exclamació davant d'una situació important.

I menys que un ciutadà andorrà fos Copríncep d'Andorra. Admiro molt Manuel Azaña pels seus dots intel·lectuals i liberals –sublim la *Vetllada a Benicarló*, i *En el poder i en l'oposició* i alguns punts de les seves *Memorias políticas*– però no veig cap andorrà, ni el Sr. Ribas, malgrat la seva

“llarga experiència diplomàtica”, com a Copríncep d'Andorra. I un *tertium quidam*? Un tercer? Quin disbarat, només de pensar-ho!

Tercer. Sempre he pensat –i com jo molts altres– que el paper dels excaps de Govern, sobretot a Andorra, hauria de ser d'una fina intel·lectual i exquisida discreció, sempre al servei del Govern que en aquell moment comanda, i fins i tot allunyat de qualsevol prebenda pública o diplomàtica, per a millor posar al

EL POBLE ÉS SOBIRÀ.
SEMPRE ES POT CANVIAR LA
CONSTITUCIÓ, CERTAMENT.
PERÒ AMB CURA I SENY

servei del país la seva experiència si la tenen i conserven, i mai no atiar el foc.

En aquest afer, com en altres, no és un tema de nacionalisme, és de constitucionalisme. I que certament és el poble el sobirà. I que sempre es pot canviar la Constitució, certament. Sempre, però amb cura i amb seny.

Penso que tots envellim, jo el primer, i a voltes, l'enteniment pot fluïxegar.

A vegades, recordo un relat genial de F. Scott Fitzgerald, intitulat *El curiós cas de Benjamin Button*, on un infant neix vell, i a mesura que passen els anys, damunt l'astorament dels seus pares, va tornant-se infant. La vida a l'inrevés. Després va passar al cinema interpretada pel Brad Pitt i Cate Blanchett. Ens succeeix sovint..!

Dit això, crec que el Vaticà, aquest sí que és prudent, i els andorrans són amics de la Constitució i el Concordat. Els andorrans també “veus diplomàtiques” acordaran el millor sistema. Quina llàstima Sr. Ribas! El millor del seu llarguissim article, i li dic amb afecte, proves li n'he donat, és el seu final: “Res més.”

la veu del lector

ANDORRA I EL VATICÀ

► PERE MANUEL GIRALT I PRAT
Si l'Església obliga a dimidir com a Copríncep d'Andorra el bisbe de la Seu i alhora a abandonar el Copríncipat, poder terrenal, ho ha de fer des del vessant més democràtic i amb l'aval de la comunitat internacional perquè Andorra es pugui constituir en una república.

Set segles d'història no avalen en el món actual un sistema feudal de govern, quan Andorra fa vint-i-cinc anys va aprovar la primera Constitució de la seva llarga història.

Només hi ha un camí, constituir-se en una república adherida a la Comunitat Econòmica Europea. El perill més gran que pot dificultar llibertat i creixe-

ment rau a nomenar Copríncep el rei d'Espanya i perpetuar un sistema desfasat i poc pràctic per al desenvolupament del país. Andorra perdria bous i esqueles, dos Coprínceps de dos estats jacobins i absolutistes, a part de l'ofec institucional i econòmic, farien perillar tots els avantatges de constituir-se en una república lliure i moderna. El

DIARI D'ANDORRA publicarà, dins de les possibilitats d'espai, les cartes que li adreïn els lectors, preferentment que no sobrepassin les 25 ratlles (el Diari es reserva el dret de resumir les més extenses). Les cartes no es publicaran sota pseudònim o inicials i cal que l'autor s'identifiqui plenament (nom, número de passaport i telèfon).

català passaria a ser una llengua residual i en via morta des del moment que adoptessin com a llengües cooficials i d'obligat compliment el francès i el castellà.

Els catalans del nord i del sud tenim l'experiència de segles del que representa ser ciutadà d'aquests dos estats. Poc a guanyar i molt a perdre.